NEDERDUITSCH HERVORMDE KERK AFRIKA
EENDRAGT MAAKT MAGT

Gemeente Hartebeeshoek

1983–1993

FEESBUNDEL

Digitized by the Internet Archive
in 2017 with funding from
University of Pretoria, Library Services

https://archive.org/details/feesbundelgemeen00bark

FEESBUNDEL

Gemeente Hartebeeshoek

1983 - 1993

Feesbundel: Gemeente Hartebeeshoek 1983-1993

ISBN 1-874 900-15-9

Uitgegee deur **Gutenberg Boekdrukkers**

J H Barkhuizen

J.R. Vegter

Redaksie : Anne Barkhuizen
Jan Barkhuizen

Taalversorging : Betz Oelofse

INHOUD

Voorwoord (Dr SP Pretorius) 1

HISTORIESE OORSIG

Ontstaan van 'n nuwe gemeente (Ds JC de Lange) 3
Die eerste ses jaar (Ds PM Smith) 7
Die laaste vier jaar (Ds TP Möller) 19
1985 - 1986 (Ds G Malan) 23
1987 - hede (Prof JH Barkhuizen) 24
1988 - 1993 (Prof AA da Silva) 27
Terugblik (Hans Joubert) 29
Kategese (Han Vegter) 33
NHSV (Sally Schefffer) 35
Orrel, gemeentesang en koor (Gideon Brits) 37
Statistiek (Dawid Fouché) 41

IN MEMORIAM

Bekker, PC (Flip) 43
Geldenhuis, PJ (Gellie) **& RC** (Regina) 43
Gouws, SJ (Faan) 44
Swanepoel, JJ (Jopie) 44
Van Staden, PWA (Nellie) 45

HOMOGENE GROEPE

Eiebase (Willem Nel) 46
Enkelouers (Elize du Toit) 48
Nesbouers (Gerhard Kachelhoffer) 49
Top tieners (Johan Vorster) 51
Pikkies (Nita Steyn) 54

FOTOS 56
BORGE 61

Feeskomitee 1993
vlnr: Ds T Möller, AB de Beer, Sally Scheffer, Han Vegter, prof JH Barkhuizen, Dries Peenze, Anne Barkhuizen (Redakteur), Fred Paynter

Afwesig: Dawid Fouché (Voorsitter), Johan Lindford

VOORWOORD

Die Gemeente Hartebeeshoek is op 23 Oktober 1993 tien jaar oud. Alhoewel dit maar 'n kort tydjie in die geskiedenis van 'n gemeente is, getuig die werksaamhede van lidmate en ampsdraers dat daar biddend en gelowig gewerk is. Gemeentelede het gereeld hulle offergawes gegee, soms onder moeilike finansiële omstandighede. Diakens was ywerig met die insameling daarvan en met die versorging van medegelowiges in nood. Ouderlinge het hulle met erns toegewy aan hulle opsig- en toesigtaak. Predikante het leiding gegee in die beplanning en deurvoering van elke projek, maar boweal met Woordverkondiging getroos, bemoedig en versterk.

Wanneer daar fees gevier word, is die eerste reaksie dankbaarheid. Dank word betuig aan lidmate, ouderlinge, diakens en predikante wat alles gegee en gedoen het om die groei van die Gemeente Hartebeeshoek te bevorder. Aan die Here God word dank toegebring omdat Hy die gemeente veilig in sy hand vasgehou en bewaar het. Ten spyte van die swakhede en tekortkominge van mense in Sy diens kon die gemeente groei en vooruitgaan. Onwillekeurig word geding aan die Skrifwoord uit Markus 4:26: *Met die koninkryk van God gaan dit só. Iemand saai die saad op die land en gaan slaap en staan op, dag na dag, en die saak ontkiem en groei - hoé weet hy self nie*. Die groei van die gemeente is God se werk.

Feesvierings laat mens nie net terugkyk nie - dit laat jou veral vorentoe, die toekoms in, kyk. Te midde van moeilike en onseker politieke en ekonomiese omstandighede moet die gemeente voortgaan om Kerk te wees na die bedoeling van ons Heer. Daar sal dus met nog groter ywer en toewyding gewerk moet word deur lidmate en ampsdraers. Elkeen moet só lewe en werk dat sy vreemdelingskap in hierdie wêreld duidelik aan die lig kom. Elke gelowige kerklidmaat moet hom met leer en lewe onderskei van die goddelose en ongelowige van hierdie wêreld, maar hy moet ook getuienis lewer van die vreugde en blydskap wat bestaan in die lewens van hulle wat met Christus mede-oorwinnaars is. Dit is die taak en roeping vir die tyd wat voorlê.

Dr SP Pretorius

Dank word hiermee betuig teenoor die volgende persone en instansies vir hulle finansiële bydrae tot die publikasie van hierdie feesbundel:

Amandasig Apteek
Barrie en Tokkie Badenhorst
Foto Dynamique
Hans Joubert
Leeubrug Tuinsentrum - Akasia
LJ Nel
Willem Nel
Orchards Apteek
Orchards Supermark
André Palm
Wim en Anneke Pols
Loot en Dirkie Pretorius
Ds. en Mev. PM Smith
Ethie Schoonees
John Sutherland

ONTSTAAN VAN 'N NUWE GEMEENTE

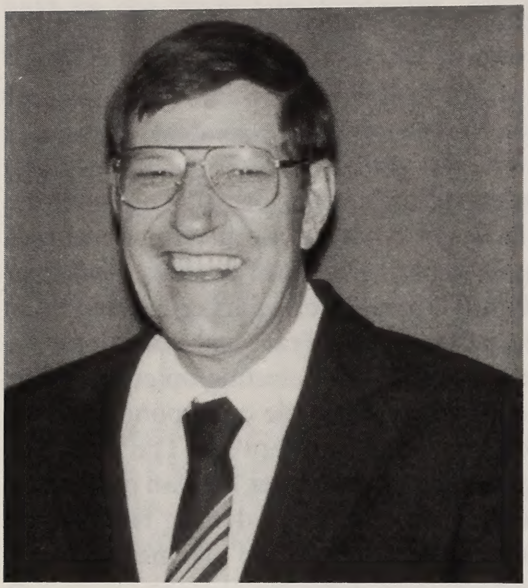

Die ontstaan van die Gemeente Hartebeeshoek is verweef met die geskiedenis van die gemeentes Pretoria-Noord en Witfontein en sentreer rondom die volgende sake.

Eie aard van die gebied en sy inwoners
As deel van die gemeentes Pretoria-Noord en Witfontein het dié gebied aan die westekant nog altyd 'n eie aard gehad. Anders as die oorwegend stedelike gebied was die westelike deel 'n landelike gebied gesentreer rondom The Orchards. Aanvanklik was The Orchards ook maar landelik.

Maar nie net die gebied nie, ook sy inwoners het 'n eie aard ontwikkel. Mense wat op lanbouhoewes woon, word geforseer om selfstandig te funksioneer. Hulle het in elk geval nie 'n Stadsraad wat infrastruktuur hoef te voorsien nie. Elke inwoner moes self sorg vir sy pad, sy water, rioolering, krag en soortgelyke sake. Maplotters, soos ons mettertyd met trots na onsself verwys het (aanvanklik was dit maar 'n neer-halende verwysing), is mense met 'n sterk selfstandigheidsgevoel.

In hierdie gebied het dan ook 'n gemeenskap met 'n eie aard tot stand gekom. 'n Wye verskeidenheid mense, vanaf welaf tot brandarm, het hulle hier gevestig. In albei gemeentes, Pretoria-Noord en Witfontien, het hierdie maplotters voortdurend gedreig om 'n selfstandige groep binne die gemeente te word. Hulle het verder getoon dat hulle baie maklik met mekaar kan saamwerk. Dit was egter duidelik dat die afstigting van 'n gemeente aan die westekant van Pretoria-Noord onvermydelik sou wees.

Akasia se Sondagskool
In die westelike gebied is die bekende Laerskool Akasia gestig. In dié skool se geboue is begin met 'n Sondagskool vir die Nederduitsch Hervormde Kerk. Hierdie Sondagskool kan met reg die ontstaan van die Gemeente Hartebeeshoek genoem word. Talle van die huidige lidmate van die Gemeente Hartebeeshoek het een of ander tyd kategetiese onderrig in die Sondagskool te Akasia ontvang, en talle lidmate het ontskatbare dienswerk as kategete gelewer, veral onder die leiding van wyle ouderling Fanie Riekert en ouderling Han Vegter. Later is daar op Sondagoggende 'n erediens in die skoolsaal gehou.

Daar was ook 'n Sondagskool in die geboue van die Laerskool Klipfontein en kategese is ook op ander plekke in die gemeente gegee.

Eiendomme

Die Kerkraad van die Gemeente Witfontein het besef dat daar vir kerkgrond vir die westelike gebied voorsiening gemaak moes word. Dié verantwoordelikheid is op die volgende wyses nagekom.

The Orchards is in President Paul Kruger se tyd as 'n dorp uitgesit - ook met die bedoeling dat Engelse soldate wat ná die Engelse oorlog nie na Engeland wou terugkeer nie, in The Orchards kon vestig. Dié blok grond wat begrens word deur die strate Plantain, Oaklands, Fairwood en Kiepersol het waarskynlik aan so 'n persoon behoort. Die Plaaslike Gebiedskomitee van die Transvaalse Raad vir die Ontwikkeling van Buitestedelike Gebiede het besluit om belasting op erwe in The Orchards te hef. Die eienaar van die genoemde grond kon nie opgespoor word nie en die eiendomsbelasting het net opgeloop. 'n Veiling van erwe in The Orchards waarvan die belasting nie betaal is nie, is gereël. Omdat skrywer hiervan op daardie tydstip Voorsitter van die Plaaslike Gebiedskomitee was en ouderling Han Vegter ook 'n lid was, was ons bewus van die komende veiling naas die algemene kennisgewing van die veiling in die pers.

Binne die Kerkwet kan 'n gemeente net grond koop as 'n gemeentevergadering daartoe toestemming gegee het. Sou 'n mens op 'n gemeentevergadering besonderhede omtrent die veiling verstrek, sou daar verseker konsensie by die veiling kon ontstaan. 'n Unieke besluit is deur die kerkraad en gemeentevergadering geneem wat min of meer op die volgende neergekom het: Ds JC de Lange en ouderling DJ Fouche het opdrag gekry om sinvolle grond teen 'n billike prys vir die gemeente aan te koop. Op 3 Junie 1976 is genoemde blok grond op die veiling aangekoop teen R24 720,00. Die helfte van die grond is in 1980 verkoop vir R39 385,00. Op die ander helfte van die grond is die kerkgebou van die Gemeente Hartebeeshoek gebou. Dié kerkgrond het die gemeente dus niks gekos nie. Trouens, met die wins wat uit die transaksie gemaak is, kon die gemeente huisvesting vir 'n tweede predikant oorweeg.

Die Kerkraad en Gemeente van Witfontein het in 1980 besluit om 'n tweede predikant. Die pastorie vir die tweede standplaas is in Heatherdale aangekoop en ds LA Pretorius en sy gesin het hulle intrek daarin geneem. Die bedoeling daardie tyd was dat die pastorie se grond groot genoeg sou wees vir 'n volgende gemeente se kerkgebou in Heatherdale. Die eindom het die gemeente in 1980 R80 000,00 gekos, maar daar is heelwat spandeer om die huis te verbeter.

Terselfdertyd is grond in Theresapark bekom vir 'n kerkgebou, maar dié saak raak die geskiedenis van die Gemeente Theresapark.

Daar was ook ander gedagtes met die oog op verdere kerkgrond in die westelike gebied. Die gedagtes is rondom twee erflatings gebou.

Gerrie en Sarie Beirowski van Strydfontein het besluit om hulle volle boedel aan die gemeente te bemaak. Die erflating het 'n stuk grond met besigheidsregte ingesluit. Die verhuring van die grond, huis en winkel saam met die rente op 'n bedrag geld belê by die Raad van Finansies, moes dien as blywende offergawe van die Beirowski-gesin aan die gemeente.

Op voetspoor van die Beirowski-erflating het prof en mev HM van der Westhuysen van Wildebeeshoek byna hulle volle boedel aan die gemeente bemaak. Die erflating is in die vorm van 'n bedrag geld, belê by die Raad van Finansies, waarvan die rente tot blywende voordeel van die gemeente sal toekom.

Toekomsvisie

Die Kerkraad en Gemeente van Witfontein het aldus 'n toekomsvisie van groei na die westekant van die gemeente gehad. Hierdie visie behoort vandag nog te bestaan.

Gedagtig aan die verlede, kan daar selfs groot gedink word oor die toekoms. Die Gemeente Pretoria-Noord het in 1963 'n tweeling-gemeente, Witfontein en Grootvlei afgestig. Die Gemeente Witfontein het in 1983 'n tweelinggemeente Theresapark en Hartebeeshoek afgestig.

Gemeente Hartebeeshoek is lank nie meer net 'n landelike gemeente nie, maar 'n groterwordende voorstedelike gemeente met lidmate uit verskillende woongebiede in 'n groterwordende stad.

Ds JC de Lange

Hoeksteenlegging - 29 November 1986

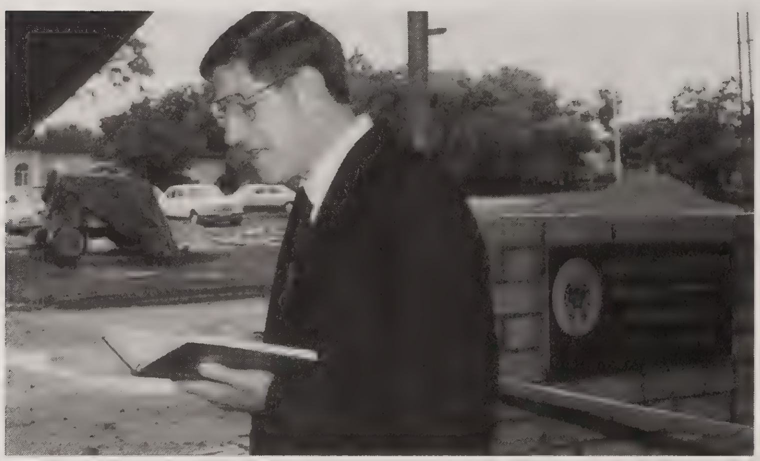

As gevolg van stortreën vind verrigtinge onder bokseile plaas!

Ds PM Smith (middel) besig met grasplant vir die inwyding

DIE EERSTE SES JAAR

Om die geskiedenis van die Nederduitsch Hervormde Gemeente Hartebeeshoek te skryf, is daar ten volle toereikende bronne voorhande in volledige notules, maar duidelike riglyne word veral verkry deur 'n ononderbroke stel nuusbriewe wat maandeliks verskyn het vanaf Februarie 1984, kort na die stigting van die gemeente.

Skrywer van hierdie gedeelte van die geskiedenis is versoek om oor die gemeente se eerste ses bestaansjare te skryf. Dit is die tydperk toe hy daar pastorale hulp verleen het.

Tussen al die moontlike wyses waarop die gebeurtenisse en statistiese gegewens vasgelê kan word, is op 'n *kronologiese* metode met jaarindelings as riglyn besluit. Kommentaar en evaluasie word algaande ingevleg.

1983 - Die begin
By die stigting van die gemeente was daar 229 belydende lidmate wat voorheen by Witfonteingemeente·ingedeel was. Die stigting het op Sondagmiddag, 23 Oktober 1983 in die saal van die Laerskoo Akasia plaasgevind. Dit het onder leiding van dr CJ Viljoen, Voorsitter van die Ring van Pretoria-Noord, geskied. Hy is ook as eerste konsulent benoem. Onder sy leiding is die volgende ampsdraers by die eerste kerkraadsvergadering op die stigtingsdag verkies: skriba en registrasieskriba, ouderling DJ (Dawie) Fouché; as kassier, ouderling GJ Dreyer wat weens 'n verhuising opgevolg is deur ouderling CHZ Booysen. Tydens dié kerkraadsvergadering is aan die pastorale versorging van die gemeente aandag gegee. Goedkeuring is deur die Ringsvergadering verleen dat van deeltydse hulp gebruik gemaak kan word en die vergadering het besluit om met ds PM Smith te onderhandel.

Die behoefte aan 'n eie kerkgebou is reeds sedert die bestaan van die gemeente sterk aangevoel. Op 9 November 1983 het die Kerkraad besluit om 'n kerkboufonds te stig en tydens 'n gemeentevergadering op 13 November 1983 is dit bekragtig. Dwarsdeur die proses van kerkbou is hierdie werkwyse gevolg, naamlik dat die gemeente deur 'n vergadering geken is vir die bekragtiging van aanbevelings deur die kerkraad. Een van die eerste bydraers tot hierdie boufonds was broeder Chris Gouws wat by skrywe van hierdie artikel nog lewe, maar in die ouderdom van 86 jaar so verswak is, dat hy versorg moet word.

1984 - Organisasietydperk

By 'n Kerkraadsvergadering gehou op 11 Januarie 1984 het ds PM Smith die eerste keer as voorsitter opgetree nadat hy reeds aan die einde van 1983 met eredienste in die Laerskool Akasia voorgegaan en die eerste doopbediening van die gemeente in Desember 1983 waargeneem het. Hierdie verbintenis met die gemeente is jaarliks deur die Ringsvergadering goedgekeur en het voortgeduur tot die Kerkraadsvergadering van 15 November 1989 toe 'n voltydse predikant in die gemeente bevestig is.

Vroeg in Februarie 1984 het die eredienste na die Gereformeerde Kerk Akasia verskuif waar die gemeente op 'n hartlik-broederlike wyse geakkommodeer is tot met die bou van 'n eie kerk in 1987. Lidmate van daardie tyd onthou seker nog hoe hulle gedurende die wintermaande in vroeë skemering oor witgerypte gras krakend moes stap om die eredienste in die oggend om 0730 by te woon. Hulle onthou seker ook die hartlik-intieme samesyn ná die eredienste wanneer hulle 'n koppie tee of koffie en ander verversings geniet het in die klaskamer van mevrou Annelie Vos in die Laerskool Akasia. Later was dit by die huis van ouderling en mevrou Piet van Vuuren en nog later by die kombuis van die kerkkompleks in The Orchards. Hierdie gebruik met die gereelde 'teebeurte' wat deur die susters gereël word, het gekom en gebly. Dit was 'n ware ken-mekaar en waardeer-mekaar samesyn.

Die kategese onder leiding van die eerste kategesehoof ouderling Diederik Viljoen is in die Laerskool Akasia voortgesit, totdat hulle ook kon oortrek na die kategeselokale in 'n eie kerkkompleks.

Baie vroeg na die stigting is ouderling Andries Nel as verteenwoordiger van evangelisasietoerusting en -werk en ouderling Willie Haupt van sendingwerk aangewys. Getrou het hulle die gemeente daar verteenwoordig. Ouderling Frik Putter het as kolporteur opgetree om die kerklike publikasies te behartig en hy het hierdie werk nougeset en met entoesiasme verrig.

Van die begin van Februarie 1984 af het 'n belangrike kommunikasiemiddel in die gemeente verskyn, naamlik 'n maandelikse nuusbrief. Die versorging daarvan is aan die predikant opgedra. Die *Nuusbrief* was bedoel om lidmate op die hoogte te hou met gebeure en behoeftes in die gemeente. Vir die betrokke ses jaar het die *Nuusbrief* ononderbroke 71 keer verskyn. By die verskyning van die eerste *Nuusbrief* is die belydende lidmate as 300 aangegee - ingedeel in 22 wyke. Om die groei van die gemeente aan te toon, is in hierdie geskrif, aan die einde van elke jaar, die ledetal verstrek.

Die ideaal om 'n eie kerkgebou te hê, het nooit vervaag nie. Om daadwerklik vir 'n boufonds te werk, moes 'n belangrike struikelblok eers uit die weg geruim word en dit was skuldaflossing. Met die stigting van die Gemeentes Hartebeeshoek en Theresapark op dieselfde dag, en albei vanaf Gemeente Witfontein, het Hartebeeshoek bepaalde vaste eiendomme ontvang, te wete erwe in The Orchards, hoewes in Heatherdale met die pastorie daarop, en in Strydfontein, met 'n bepaling dat 'n kontantbedrag van R75 000,00 aan Theresapark oorbetaal moes word. Later het 'n kleiner bedrag bygekom wat aan Witfontein verskuldig was. Die kerkraad het dadelik besluit om hierdie kontantbedrae te vereffen, onder andere om die pastorie beskikbaar te kry sodat hulle predikant in die midde van die gemeente kan woon. Op 13 Maart 1984 was die betaling aan Theresapark afgehandel en kort daarna ook aan Witfontein, deur 'n lening wat deur een van die lidmate bewillig is. 'n Maandelikse afbetaling is aan hom gemaak en is in Oktober 1985 afgehandel. Die uitbou van die boufonds kon nou in alle erns begin. By elke vergadering van die Finansiële Kommissie, onder voorsitterskap van ouderling Hans Joubert, is hieraan aandag gegee. Die gemeente was bevoorreg om 'n Hans Joubert met sy ferm hand aan en warm hart op die pols van die gemeente se finansies te hê.

Op 5 Februarie 1984 het 'n baie belangrike gebeurtenis in die gemeente plaasgevind toe 'n tak van die Nederduitsch Hervormde Sustersvereniging (NHSV) gestig is. Mevrou Regina Geldenhuis is as voorsitter gekies - 'n pos wat sy met groot onderskeiding tot 1987 gevul het toe mevrou Anne Barkhuizen by haar oorgeneem het. Die eerste sekretaris was mev Annelie Vos totdat sy in Augustus 1984 opgevolg is deur mevrou Lenie Smith wat die pos tot 1987 beklee het toe mevrou Riana Lindford by haar oorgeneem het. Van hierdie NHSV-tak sal lesers verderaan meer verneem vanweë hulle voortreflike werk in die gemeente. Hulle leuse, *Wees 'n seën*, word werklik uitgeleef.

Die organisering van die Diens van Barmhartigheid het daadwerklik begin met die vorming van 'n diakoniebestuur en diakensvergaderings met diaken Abe de Beer en diaken Sally Scheffer as eerste voorsitter en sekretaris.

Jeugwerk het aandag begin kry met die verkiesing van ouderling Han Vegter as eerste jeugouderling.

Vanaf Maart 1984 het die eerste hulp by die pastoraat begin toe dr A da Silva begin help het met die prediking, en so het sy naam gereeld verskyn met die aanwysing van preekbeurte.

'n Funksiekomitee is gekies onder voorsitterskap van die predikant en die meeste van die tyd met diaken Sally Scheffer as sekretaris. Onvermoeid en *rusteloos* het hierdie komitee al die jare beplan en georganiseer om naas die gewone maandelikse offergawes, middele daar te stel om veral die ideaal van 'n eie kerkgebou te verwesenlik. Vanaf April 1984 tot die inwyding van fase twee van die kerkkompleks is talle insamelingsfunksies van stapel gestuur. Hier word teruggedink aan basaars, vleisbraaigeleenthede, straatverkope, kunsuitstallings, sangaande, pretlope, blommeverkopings, uitkoop van teaterprogramme, gholfdae, koekverkopings, wildsvleisverkope, hondverkope, skietkompetisies, verjaardagkoeverte, spaarblikkies en nog meer. Duisende pannekoeke het duisende rande aangekeer. En waar het dit nie oral plaasgevind nie! Mienie Muis, SA Polisieontspanningsterrein, OK Bazaar, The Orchards besigheidsentrum, Laerskole Akasia en Klipfontein, privaathuise en eie kerkterrein. 'n Hoogtepunt was jaarliks in Oktober/November met die gemeente se verjaardagherdenking wanneer lidmate 'n geleentheid kry om hulle verjaardaggeskenke aan hulle gemeente te gee. Daar is deeglike oorweging gegee aan die mees geskikte terrein om 'n kerk te bou. Daar is gekies tussen The Orchards, Heatherdale, Strydfontein, Doreg en Orchards uitbreiding 11. Die keuse het uiteindelik op The Orchards geval, die verwagte middelpunt van 'n snelontwikkelende gebied.

In Mei 1984 het die eerste groep van 9 volwassenes begin katkiseer en belydenis van geloof afgelê. Dit word jaarliks opgevolg onder leiding van die predikant.

Op 14 November 1984 is die bedanking (deur verhuising) van ouderling Booysen as kassier aanvaar en mej Celia Nel - later mev Van Vuuren - is in die pos benoem. Sy sal lank onthou word vir haar presiesheid en stiptelikheid. Menige diaken sal dit onthou as die offergawes nie betyds afgedra was nie! Aan die einde van 1984 is die belydende ledetal aangegee as 364.

1985 - Geen omdraai nie

Vir die uiteindelike bou van die kerk moes diep gegrawe word om deur swigsand en klei op vaste grond te kom. Daar is nie net na dieptes onder die kerkgebou gedaal nie, maar ook na dieptes in die Kerk. Vroeg in dié jaar het die kerkraad grondig besin oor waarop dit werklik aankom in *kerkwees*. Baie aandag is gegee aan kerkbesoek. Duidelike verbandlyne is getrek tussen bywoning van eredienste en die gehalte van die arbeid van ampsdraers in die wyke asook die voorbeeld wat hulle stel deur onder andere hulle krediensbywoning en offerbereidheid.

Aan die jeug as nuwe en toekomstige belydende lidmate is gereeld aandag gegee. Ouderling Han Vegter het leiding geneem by die kategese toe hy die nuwe kategesehoof geword het. Ouderling Loot Pretorius het hom opgevolg as jeugouderling en die Jeugvereniging het koers begin kry op 'n pad wat hulle by mooi bestemmings gebring het. Die jaar 1985 sal met betrekking tot die fisiese bouwerk onthou word as die jaar van besluitneming wat meegebring het dat die gemeente 'n weg begin bewandel het waarop daar geen omdraaiplekke was nie.

Wat die fondsinsameling vir die bou van 'n kerk betref, is voortaan onder leiding van die funksiekomitee gereeld beplan en toegesien dat die beplanning na die beste van die vermoë deurgevoer word. Wyksgewys, afgewissel met groepsgewys, is besondere hoogtepunte bereik. Baie lidmate en ampsdraers het met entoesiasme en opoffering saamgewerk en ouderling Andries Nel het 'n legende geword met slim beplanning en nougesette deurvoering. Hy het nie net vorentoe gebeur nie, maar was ook gereeld heel voor.

Die NHSV het met spyseniering begin - veral by huweliksonthale. Dit het vir die susters 'n belangrike bron van inkomste geword wat hulle in staat gestel het om telkens, naas barmhartigheidswerk, ook die *bouwa* te help deurtrek met baie welkome bydraes by verskillende geleenthede soos skulddelging, kombuistoerusting, toerusting van kategeselokale en moederskamer asook later by die aankoop van 'n orrel. Die spyseniering het so ontwikkel en is so verfyn dat die NHSV gesogte *spyseniers* geword het.

Toe ds Da Silva vanaf Februarie 1985 nie langer hulp kon verleen met die prediking nie, het proponent GJ Malan (wat reeds vanaf die einde van die vorige jaar begin help het met die prediking) 'n groter aandeel geneem en hy is op 14 Julie 1985 tot deeltydse predikant georden en as sodanig bevestig. Geleidelik het die gedagte begin posvat en gegroei dat die tyd ryp geword het om 'n kerkgebou op te rig. Op 14 Augustus 1985 het die kerkraad besluit om by die gemeente aan te beveel om 'n kerkkompleks volledig te beplan, maar om dit stuksgewys in twee fases deur te voer. Op 20 Oktober 1985 het die gemeente hierdie aanbeveling eenparig goedgekeur en die lede van die Finansiële Kommissie tot Boukommissie benoem wat op hulle beurt weer ds Smith tot voorsitter verkies en nog ander lidmate op die Boukommissie gekoöpteer het.

Die volgende *Nuusbrief* wat hieroor verslag gedoen het, het hierdie oproep gebring: *Almal saam! Skouer aan die wiel!! Net vorentoe!!!* Die wa het begin beweeg. In November 1985 is berig dat die skuld aan Theresapark- en Witfonteingemeente ten volle betaal en die lening afgelos is. Die Finansiële Kommissie het baie aandag aan die maandelikse offergawes gegee en 'n vaste mikpunt is gestel wat maandeliks deur lidmate bereik moes word om sodoende, benewens die nakoming van normale verpligtinge, ook nog 'n neseier te kon opbou om in die boufondsnes te stort. Die resultate het nie uitgebly nie.

Die tussenkerklike samewerking was steeds baie goed. Dit is weerspieël in die wyse waarop die Gereformeerde Kerk in hulle KERKGEBOU ruimte gemaak het vir die Hervormde eredienste; oorlegpleging by oorgang van lidmate na 'n ander kerk; jaarlikse gesamentlike eredienste op Hervormingsondag wat twee keer deur Hartebeeshoek se predikante waargeneem is en by 'n gesamentlike Hugenotefees in 'n NG Kerk waar prof JP Oberholzer opgetree het. Ook in die gemeenskap het die gemeente nie afsydig gestaan nie en was aktief betrokke by onderwys, kultuurlewe en Geloftefeeste.

Die belydende ledetal word aan die einde van hierdie jaar opgegee as 401.

1986 - Groei en bou

Die tempo van dorpsontwikkeling binne die gemeentegrense het versnel. Een na die ander nuwe dorpsgebied is aangekondig. Die Kerkraadsvergadering het aandag aan hierdie situasie gegee. Kerkraadslede is bevestig en na 'n nuwe dorpsgebied gestuur om lidmate op te spoor en só 'n nuwe wyk te vorm. Hierdie snelle groei deur die toestroming van nuwe lidmate uit ander gemeentes, het sy invloed deeglik uitgeoefen om die besondere aard van die gemeente te bepaal. Die kerngroep gevestigde lidmate - oud-Witfonteiners - het in die minderheid begin raak en moes alles in hulle vermoë doen om nuwe intrekkers dadelik ingeskakel en betrek te kry, sodat daar nie 'n groot getal *vreemdelinge* in die midde van die gemeente sou wees nie. Maar baie gou het 'n eendragtige ideaal posgevat en almal het gemeentelik saam wortelgeskiet en kruisbestuifde vrugte in getalle en gehalte het nie uitgebly nie. 'n Praggemeente het op hierdie wyse uitgegroei - deur die ou en die nuwe saad op die akkers. Die feit dat nuwe intrekkers dikwels jong egpare was wat nog moes worstel om finansieel, met 'n eie woonplek, gevestig te raak, het 'n besliste invloed gehad op hulle dra- en offervermoë, sodat die groei in lidmaattal nie altyd in dieselfde mate groei in die gemeente se finansies getoon het nie. Tog het dit nie verhinder dat ringsgewys, die inkomste per lidmaat van Hartebeeshoekgemeente jaarliks as van die hoogste aangewys is nie. Met verloop van tyd het hierdie probleem verminder namate die woningverpligtinge afneem.

Op 30 Augustus 1986 is, na 'n vrugbare bedieningstyd, afskeid geneem van ds en mevrou Malan. Hy het diens aanvaar as kapelaan by die SA Polisiekollege. Ds Malan sal onthou word as die eerste bevestigde predikant in die gemeente. Onder andere sal hulle ook 1 September 1985 onthou toe ds Malan hulle dogtertjie, Stefanie, in die gemeente kon doop.

Prof JH Barkhuizen het egter reeds met die prediking in die gemeente gehelp. Hy is op 19 November 1986 as deeltydse predikant beroep en op 25 Januarie 1987 bevestig. Naas ander pastorale werk, het hy besondere aandag aan die kategese gegee, saam met die kategesehoof, ouderling Vegter, wat vir 'n geruime tyd in die *Nuusbrief* 'n prinsipiële besinning oor die kategese gee. Dit was 'n daadwerklike bydrae om die kategetiese onderrig op 'n stewige grondslag in die gemeente te plaas. Die grondslag is 'n Bybelse fondament.

By 'n Kerkraadsvergadering van Oktober 1986 is met leedwese 'n bedanking (deur werksomstandighede) van die skriba, ouderling Dawie Fouche aanvaar. Veral vir die beginjare het hy 'n groot taak in die gemeente verrig. Diaken (later ouderling) Johan Lindford het by hom oorgeneem en verrig steeds met ywer en bekwaamheid hierdie taak.

In hierdie jaar het die fisiese bouwerk begin. Die argitekfirma Brink, Stokes en Moolman het opdrag gekry om sketsplanne op te trek en dit is op 12 Februarie 1986 aanvaar en tenders moes aangevra word. In die *Nuusbrief* van Maart en April is die sketsplanne ter kennisname van die gemeente gepubliseer. Daar is met die Raad van Finansies van die Nederduitsch Hervormde Kerk ooreengekom dat alle beleggings van Hartebeeshoek-lidmate by die Kerk se skema, *Kerkgeld vir Kerkwerk*, vir hierdie bouprogram gereserveer sou word om rente op oortrekkings te bespaar. Dit het tot 'n aansienlike bedrag gegroei.

Groot was die teleurstelling toe grondtoetse getoon het dat 'n geringe mate van swigsand en klei aanwesig is in die grond waarop die kerk gebou moes word wat 'n risiko kan inhou as die ondergrond nie gekompakteer word nie. Dit het 'n onverwagse R44 421,00 by die geraamde boukoste gevoeg.

'n Tender van die firma Vermbouw is op 26 Oktober 1986 deur 'n Gemeentevergadering aanvaar.

Op 29 November 1986 is die hoeksteen deur ds Smith gelê, terwyl die rede by dié geleentheid deur ds JC de Lange gehou is. Lidmate sal seker nog die stortreën onthou wat die verrigtinge voorafgegaan het wat meegebring het dat die verrigtinge onder bokseilbedekking moes geskied!

Aan die einde van hierdie jaar het 'n vaste instelling begin om die erediens op die laaste Sondag voor die skole sluit, by die kategeseafsluiting, as 'n Kerssangdiens in te klee. Dit was altyd 'n belewenis om daaraan deel te hê, veral ook met die aandeel van die Barkhuizen-egpaar in dié verband.

Dié jaar sluit af met 'n oproep in die *Nuusbrief*: *Vorentoe!* en die lidmaattal is 465 wat in 28 wyke ingedeel is.

1987 - 'n Eie kerk
Op 1 Februarie 1987 het ds Smith sy kleinseun, Wouter Smith, in die gemeente gedoop net soos prof Barkhuizen sy kleinseun, Jan Harm Labuschagne Barkhuizen op 1 Oktober 1989 in die gemeente kon doop.

Entoesiasme het opgelaai namate fase 1 van die kerkgebou verrys het. 'n Oproep in die *Nuusbrief* dui daarop dat die teuels nie een oomblik kon slap hang nie en dat daar soms ook maar 'n skuur van skouers was. Die oproep lui: *Vat mekaar se hande en trap nie op mekaar se tone nie!* Vir die nuwe kerk is nie net geldoffers verkry nie, maar ook ander noodsaaklike artikels geskenk. Ons dink aan die totale kombuistoerusting, preekstoel/kateder, nagmaaltafel en -stoele, kanselstoel, knielbankie, kanselboeke, mat, oorlosie, blinders vir die kombuis, moederskamer en kantoor, afslag op deure en rame, stoele deur 'n stoelefonds, kanselkleed en tuingereedskap.

Op 7 Junie 1987 is die laaste erediens in die Gereformeerde Kerk gehou. Vir 'n geruime tyd is die gemeente gulhartig daar geakkommodeer, sodat dit naderhand gevoel het asof ons nie meer besoekers daar is nie. Dit geld ook die Laerskool Akasia waar die gemeente met eredienste begin het en ook kategese, vergaderings en gesellige verkeer wat daar voortgesit is. Aan albei die instansies word met groot waardering teruggedink. Prof Barkhuizen het die laaste erediens van die gemeente in die Gereformeerde Kerk gelei. Dit het op Pinkstersondag geskied en ook as voorbereidingsdiens vir die nagmaalviering gedien.

Op die volgende Saterdag, 13 Junie 1987, het dr CJ Viljoen die inwydingsdiens van fase 1 van die nuwe kerkkompleks gelei en ds Smith het die volgende oggend voorgegaan by die eerste nagmaalviering daar. Die Sondagaand is begin met aanderedienste in die gemeente.

Vir vergaderings is die volgende reëlings getref: Kerkraadsvergaderings in die kerk; Finansiële Kommissievergaderings aan huis van ouderling en mevrou Andries Nel; NHSV- en Funksiekomiteevergaderings in die pastorie.

Die NHSV het dadelik 'n orrelfonds aangepak. Vir 'n geruime tyd het ouderling en mev Johan Breytenbach hulle huisorrel vir begeleiding by eredienste beskikbaar gestel. Sedert die eredienste in die Gereformeerde Kerk en nou in 'n eie kerk het mevrou Bets Boshoff van Witfonteingemeente die orrelspel in die gemeente waargeneem. Dit geld ook dienste vir begrafnisse en huweliksbevestiging wat met goedgunstige toestemming van die Kerkraad van Witfontein in hulle kerkgebou kon plaasvind. Die kerkraad het groot waardering daarvoor gehad. Vanaf Augustus 1987 het Gideon Brits met baie groot entoesiasme die orrelbegeleiding in die gemeente waargeneem.

Tot eerste koster van die gemeente is ouderling Piet Snyders benoem. Hy en sy eggenote, Hilda en kinders, het hierdie werk met vreugde verrig.

Die Jeugvereniging het die nuwe kerkfasiliteite ten volle benut onder leiding van die jeugouderlinge, Johan Fourie wat vroeër by ouderling Gys Viljoen oorgeneem het en by wie later ouderling Dries Peenze gevoeg is. Groot was die vreugde toe in 'n Bybelvasvra by die Ring van Pretoria-Noord die eerste span van Hartebeeshoek saam met Bergsig eerste gekom het en hulle onder al die spanne van die ringe van Pretoria tweede kom.

Die diens van barmhartigheid word voortgesit onder diakonievoorsitter, Abe de Beer, Ich Jacobson en Fred Fullard. Die saamsnoerende krag in dié werk was steeds die sekretaris, mevrou Sallie Scheffer, ook toe sy in Maart 1989 tot voorsitter aangewys is. Benewens gemeentelike barmhartigheidsdiens is daar ook buitegemeentelik hulp verleen soos vir verweesde en verwaarloosde kinders, die Natalse rampfonds en voedselvoorsiening by skole. Na bywoning van verskeie voorligtingsgeleenthede is 'n Diakonale dienskomitee en diensgroepe gevorm.

Onder leiding van ds Smith is die kerkterrein se verfraaiing beplan en met gras en inheemse bome beplant. Die burgemeester van Akasia was een van die boomskenkers - 'n apiesdoring wat by die ingang van die kerk aan Oaklandsstraat se kant geplant is. Dit dien gemeld te word dat die burgemeesters van Akasia steeds baie belanggestel het in die vordering van die gemeente en by verskeie geleenthede eredienste amptelik bygewoon het.

Vanaf Oktober 1987 is voorsiening gemaak vir meer deeltydse hulp met die prediking in die persone van twee vrouepredikante, naamlik ds Elsie Pretorius en proponent Estelle Dannhauser. Finansieel is dit moontlik gemaak toe die pastorale hulp en deeltydse predikant afgesien het van enige aanpassings by hulle vergoeding.

1987 sluit af met 592 belydende lidmate in 36 wyke ingedeel.

1988 - Skulddelging en verdere boubeplanning
Die delging van die koste verbonde aan die kerkgebouverbande was nooit so oorheersend dat die normale verantwoordelikheid verbonde aan *kerkwees* daardeur agterweë moes bly nie. Dit het voortgegaan en waar nodig, is voorsiening gemaak.

Op 10 Julie 1988 het die gemeentevergadering besluit om nog 'n deeltydse predikant te beroep. Op 18 September 1988 is dr Wallie da Silva as predikant georden en bevestig vir deeltydse diens in Hartebeeshoek. Daarmee is die prediking van die twee vrouepredikante in die gemeente beëindig.

Die ouderlinge- en diakensvergaderinge het besondere aandag gegee aan ampstoerusting. Toerustingsmateriaal is van ringskant beskikbaar gestel. Wat ouderlinge betref het dit veral deur die bemoeïng van ouderling Dawid Fouche, voorsitter van Ringsraad vir Ouderlinge, geskied.

Ongelukkig was die gemeente nie net aan die ontvang kant wat staatmakers betref nie, maar moes ook periodiek sulke mense deur verhuising verloor. In Julie 1988 het ouderling Loot en diaken Dirkie Pretorius vertrek. Hulle het van die begin af hartlik en met toewyding gewerk en dikwels hulle huis vir kerkwerk beskikbaar gestel. Ouderling Thys Schoeman is aangestel as skriba vir registrasie met 'n besondere opdrag in verband met sensusopname en inrigting van gemeenteregisters. Toe oor die jaar 1984 geskryf is, is reeds oor ouderling Hans Joubert aan die spits van die gemeentelike finansies en oor sy ferme leiding geskryf. Aan die einde van 1988 moes met groot leedwese van hom afskeid geneem word, ook vanweë 'n verhuising. Vir 'n geruime tyd was hy en sy opvolger, ouderling Johan Breytenbach, saam lede van die Finansiële Kommissie en die laaste maande van 1988 kon uit die kennis en insig van hierdie twee beproefde manne geput word om 'n volgende groot taak aan te pak.

In die *Nuusbrief* van Desember 1987 is 'n volledige verslag gegee van die boukoste van fase 1 en die gunstige verloop van die betalings in hierdie verband. Daarvolgens sou die bouskuld op 31 Mei 1990 gedelg kon wees. Op daardie stadium het die boukoste van fase 1 van ongeveer R500 000,00 reeds met meer as die helfte gedaal.

Die besef het egter nou al meer posgevat dat daar ernstig gedink moes word aan die deurvoering van fase 2 van die bouprojek en wel om die volgende redes: Die vinnige groei van die gemeente het meegebring dat die huidige kerkruimte binne afsienbare tyd ontoereikend sou wees; boukoste het teen so 'n tempo gestyg dat deur te lank uit te stel, sou meebring dat deurvoering van die bouprogram onmoontlik kon word; toename in die getal van predikante het op 'n oorskot begin afstuur en gevolglik sou verdere toestemming dat groter gemeentes met net deeltydse pastorale bediening kan voortgaan, nie langer oorweeg word nie.

Op 19 Oktober 1989 het die kerkraad besluit om, na grondige oorweging en onderhandeling ook deur die Finansiële en Boukommissie, aan die argitek op te dra om die planne vir fase 2 so te voltooi dat die bouwerk in Maart 1989 'n aanvang kon neem vir afhandeling gedurende 1989, onderworpe aan die beskikbaarheid van nodige finansiële bronne. Daardie bronne is deeglik ondersoek en ontgin met die besef dat offerbereidheid van lidmate uiteindelik die eintlike bron is.

Die *Nuusbrief* van Desember 1988 skryf oor die vertrek en oorneem deur twee voorsitters van die Finansiële Kommissie, onderskeidelik ouderlinge Hans Joubert en Johan Breytenbach. Albei word geprys vir troue werk op baie terreine. Hans Joubert is 'n vlytige werker met 'n oop hand en hart. Johan Breytenbach van wie ons baie verwag, want hy kan baie gee in leiding, kennis, kontakte en beplanning. Die oproep lui: *Ons wat oorbly moet onverpoosd voortgaan.*

Die jaar word afgesluit met 626 belydende lidmate.

1989 - Verdere bou en afskeid

'n Nuwe Funksiekomitee onder voorsitterskap van prof Barkhuizen word gekies om toesig te hou oor die fondsinsameling.

Gedurende hierdie jaar word voortgegaan met die reëling van gesinskampe waar egpare toerusting ontvang vir hulle taak binne die huwelik. Groot lof word uitgespreek vir hierdie onderneming binne die gemeente. Mevrou Zandra da Silva word tot voorsitter van die NHSV verkies.

Op 19 November 1989 word die eerste radiodiens uit Hartebeeshoek se kerk uitgesaai waar dr Wallie da Silva voorgaan.

Die beplanning vir die bou van fase 2 van die kerkkompleks gaan voort, asook die funksies vir insameling van fondse. Groepsgewys word funksies gereël en dit word met groot welslae ontwikkel. Op 26 Februarie 1989 besluit 'n gemeentevergadering eenparig om voort te gaan met die bou van fase 2. Terselfdertyd word besluit dat hierdie werk ook in 2 fases deurgevoer moet word en dat bepaalde fasette van die bouwerk ten bedrae van ongeveer R200,000 uit die tender van naastenby R700,000 gelaat en agterweë gehou sal word totdat die uitvoering daarvan moontlik sal wees. Na 'n breedvoerige uiteensetting veral van die kant van dr Da Silva van watter verpligting dit op elke lidmaat plaas en dat daarvoor van lidmate verwag word om minstens een dag per maand se inkomste per lidmaat vir hierdie doel af te sonder, besluit die gemeentevergadering eenparig dat daarmee voortgegaan moet word. Stap vir stap is die projek beplan, bereken en deur die gemeente goedgekeur.

'n Kerkraadsvergadering van 13 September 1989 besluit om die saalgedeelte van die kompleks na ds PM Smith te vernoem. Dieselfde vergadering verneem met groot waardering dat die NHSV besluit het om naas hulle gewone verpligtinge teenoor barmhartigheidsdiens hulle steeds te beywer vir die insameling van fondse om die gerekenariseerde orrel te betaal. 'n Bedrag van R20,000 is reeds geskenk benewens die bedrag van meer as R50,000 wat reeds met die inwyding van fase 1 vir ander toerusting voorsien is deur die NHSV.

Met die vorige jaar se toestemming van die Ringsvergadering dat voortgegaan mag word met deeltydse pastorale versorging van die gemeente, word daar egter 'n voorwaarde aan geheg en dit is dat die toestemming geld alleen tot voltooiing van fase 2 van die bouprogram.

Daarom was dit ook nie onverwags nie toe, namate die bouwerk voltooiing nader, die ringskommissie aan die kerkraad laat weet dat verwag word dat reëlings getref sal word om 'n voltydse predikant te beroep, gesien die groei in die lidmatetal van die gemeente en die groeiende getal van toegelate predikante wat nie beroepe ontvang nie. Die kerkraad besluit om ds Theodor Möller van Elandspoort te beroep. Hy aanvaar 'n tweede beroep op hom uitgebring.

Ds en mevrou Smith ontruim die pastorie sodat die kerkraad dit in gereedheid kan bring vir sy eerste voltydse predikant.

Alles word gereed gemaak vir groot feestelikhede gedurende Desember 1989.

Op Sondag 3 Desember 1989 bevestig ds Smith sy opvolger, ds Möller, waarna laasgenoemde sy intreepreek hou en die gemeente op hartlike wyse ds en mev Möller ontvang.

Op Saterdag 9 Desember hou ds Smith die feesrede met die inwyding van fase 2 van die kerkkompleks - die kerk en konsistoriegedeelte. Dit dien ook as hulle afskeidsgeleentheid na 6 jaar se verbintenis aan en vreugdevolle arbeid in die gemeente Hartebeeshoek wat hulle altyd na aan die hart sal lê. By hom bestaan daar ook geen twyfel oor die voortsetting en afhandeling van bouwerk ook wat betaling betref onder die huidige regte leiding nie, al sal dit miskien langer as die geraamde tyd neem.

Op Sondag 10 Desember 1989 het prof Barkhuizen voorgegaan met die eerste nagmaalviering in die nuwe kerk waarna dr Da Silva net daarna die eerste doopbediening waarneem.

Dit was 'n onvergeetlike voorreg om met sulke kollegas - ook dié wat voorheen genoem is - in so 'n praggemeente onder die opsig van so 'n kerkraad te dien. Mev Smith en skrywer dra vir die res van hulle lewens die mooiste herinneringe met hulle saam. Hulle het nie eens gepraat van onverbreekbare ou- en nuwe vrienskappe rondom die Blye Evangelie gebou nie. Die onverdiende en 'onverwagte' verjaardagherdenkinge by die pastorie was en bly 'n juweel. Baie geluk op julle tiende verjaardag.

Ds PM Smith

Boukommissie - 1987

J.B. BLIGNAUT-SAAL

Kerkraad - 1985

DIE LAASTE VIER JAAR

Wat 'n voorreg om hier te kan wees! Dit is nou *Yuppie town*, wat ek toe herdoop het na *Doekiesdorp*. Watter potensiaal en tegelyk watter uitdaging is daar in hierdie gemeente opgesluit! Begaafdheid, kundigheid, entoesiasme, jeugdige voortvarendheid, vars idees, vernuwende denke en nog veel meer is dinge wat enersyds 'n beklemming in my keel bring, maar andersyds die adrenalien deur my are laat bruis. Ek weet dat ek by die korrekte adres gearriveer het. Die uitdaging is om al die latente gawes te identifiseer, te kombineer en hulle 'n plek binne die liggaam van Christus (die kerk) te laat vind.

By al die bewerasie én opwinding wat die enkele sake my verskaf het, het ek nooit vergeet dat God self sy kerk in stand hou nie, en my aan die hand sal neem en touwys sal maak. Die eerste indrukke en gepaardgaande daarmee die opgewondenheid oor geleenthede sowel as vrees oor my eie onvermoë, het die gesprek met en die opkyk na ons hemelse Vader in my lewe laat intensiveer.

Uitdaginge
Om verskeie redes wil ek die eerste jaar (1990) nie sommer weer belewe nie. As eerste voltydse predikant van die gemeente het ek *eerstens* geroepe gevoel om die talle lidmate, wat as gevolg van die hoë syfer nuwe intrekkers in baie gevalle nog vreemdelinge vir mekaar was, by mekaar uit te bring en tot die opbou van Christus se liggaam by mekaar te laat inskakel as lede van dié liggaam. Dié poging het aanvanklik stadig 'n werklikheid geword as gevolg van die feit dat ek self nog nie baie gemeentelede geken het nie.

Tweedens moes daar met die oog op die baie intrekkers, verseker word dat die erediensbywoning tred sal hou met die fisiese groei van die lidmaattal. Goeie erediensbywoning het 'n direkte invloed op die suksesvolle aanpak van die ander gemeentelike aktiwiteite.

Derdens sal enige nuwe predikant terugdeins by die besef dat die gemeente waarin hy nou moet arbei, met 'n groot skuldlas opgesaal is, dit as gevolg van die pasvoltooide kerkgebou. Op hierdie stadium het die maandelikse inkomste ongeveer 'n bedrag van R19 000,00 beloop, en die tekort is bereken op R9 000,00 per maand. Met die eerste twee kerkraadsvergaderings van Februarie en April 1990 is daar derhalwe tot vroeg die oggend geworstel met radikale finansiële voorstelle! Maar ek het geweet en geglo dat hierdie gemeente oor die potensiaal beskik om dié krisis te oorkom. Die hoop én die geloof het nie beskaam nie! Reeds vanaf Aprilmaand was daar 'n standhoudende verbetering van R10 000,00 per maand! Die gemeente is met gemengde sukses in vyf fondsinsamelinggroepe verdeel, met projekte soos skietkompetisie, gholfdae, Akasia straatmyl en 'n fietswedren. Soos met elke predikant die geval is, was my taak nie om 'smous' te wees nie, maar eerder 'pous'. Die regte balans is van groot belang. Daarom is eredienste belangrik, die kanselwerk, die gemeentesang; die hele atmosfeer moet tot eer van God en tot opbou van die gemeente wees. Die erediens is en bly die hartklop van die gemeente. Daarom dank ek die Heer van die Kerk vir my kollegas, professore Jan Barkhuizen en Wally da Silva, asook ons begaafde orrelis, Gideon Brits vir hulle samewerking en begrip in dié verband.

Vierdens was struktuur, doelwitte en 'n missie noodsaaklik. 'n Ken-mekaar-plan, foutlose administrasie, toerusting van gemeentelede, die samestelling van verskeie werkgroepe en effektiewe kommunikasie moes die gemeentelewe kenmerk. 'n Organigram ten einde die liggaam van Christus-model gedetailleerd uiteen te sit, moes opgestel word, sodat almal dit kon verstaan.

Hoogtepunte

'n Groot hoogtepunt vir die gemeente was die verbetering van die normale offergawe van R10 000,00. Hierdie groei het toegeneem, en tans word gereken op 'n jaarlikse groei van 20%. Dit is danksy die fisiese groei in die gemeente self, asook verskeie projekte, waarvan sommige reeds hierbo genoem is. Noemenswaardig is die somerfees, die lentefees, modeparades, 'n koekbakkompetisie, 'n stoomtreinrit, gholfdae, musiekaande, rommelverkopings, 'n wêreldskou en 'n tropiese eilandfees. Met dankbaarheid kan vermeld word dat die betrokkenheid van lidmate steeds toeneem! Voorts het die gemeente ook begin met 'n eie snoepiewinkel waar lekkers, koeldrank, tuisgebak, en kerklike publikasies te koop aangebied word. Van die begin af is hierdie snoepie gewild en suksesvol. My dank aan almal wat getrou hieraan meedoen en dit ondersteun!

'n Belangrike ideaal was om alle gemeentelede se geestelike behoeftes in gemeenteverband doeltreffend aan te spreek. Vir dié doel is verskeie werkgroepe in die lewe geroep ten einde pro-aktief en reaktief op te tree. Daar is alreeds na die organigram verwys, wat gebaseer is op die liggaam-van-Christus-model. Dit sluit die ontvangs, verwelkoming en volledige inskakeling van nuwe intrekkers en alle ander lidmate in. Die gemeente is in die volgende homogene groepe ingedeel:

Kleuter en laerskooljeug (Pikkies);
Hoërskooljeug (Top tieners);
Naskoolse ongetroudes;
Twintig-dertigergroep (Nesbouers);
Veertig-vyftigergroep (funksioneer nog nie);
Enkelouers;
Bejaardes/pensioenarisse (Eiebase).

Hier skakel alle lidmate by mekaar in, leer mekaar ken en ontwikkel 'n vrymoedigheid om hulle genadegawes tot eer van God en tot opbou van die liggaam van Christus in diens te stel. Hierdie groepe se samekomste is van hoogstaande gehalte, soos byvoorbeeld die *Pikkies* se *slip a slide*-sessies, die wen van die Rings- en Streeksbybel-vasvra deur *Pikkies* en *Top Tieners*, die *Top Tieners* se jeugkampe, die *Nesbouers* se 'histeriese' pastorie-kuier en die *Eiebase* se toer na die Drakensberge. Die gemeentelike organisasie het ook korter en saakliker geword, met meer vaartbelynde vergaderings tot gevolg. Hier gaan dit veral oor die sinvolle verkorte tydsduur van die kerkraadsvergaderings!

Die standpunt word ook eenparig deur die predikante gehuldig dat die prediking en erediensaktiwiteite van belang is vir die verdere gemeentelike lewe. Die eredienste moet benader word met geloof, toewyding, en entoesiasme. Kinderdienste en besprekingsdienste word ook op 'n gereelde basis gehou.

Van groot belang is ook die gemeentelike nuusbrief. Die nuusbrief loop 'n lang pad in die gemeente, en is onder verskillende name uitgegee: *Nuusbrief, Hartebeeshoeknuus, Hartebeeshoeker* en uiteindelik *Hartklop*. Die nuusbrief in sy nuwe gedaante word veral gekenmerk deur aspekte soos:

vriendelike en informele voorkoms;
onberispelike taalversorging;
tersaaklike gemeentenuus, met relevante inhoud wat die gemeentelike lewe weerspieël;
veelsydige nuus vanaf doeke dra tot kierie dra;
pittige, op die man af, artikels;
advertensies word beperk, danksy 'n maandelikse borg van Main Truck Spares;
harde werk deur die redakteur.

Toerusting van ouers, huwelikspare, gesinne, doopouers, ampsdraers, die onderskeie werkgroepe en geloofstoerusting is ook steeds belangrike prioriteite. Die geloofsboukursus het in 1993 'n aanvang geneem en die waarde daarvan word allerweë onderskryf. Wat die toerusting in die algemeen betref, moet verwys word na die talle kundiges wat hulle in die gemeente bevind en na vore getree het om op allerlei terreine leiding te gee.

'n Verdere hoogtepunt is die Matrika en Landswye Wegbreeknaweek vir matrikulante. Met die sluit van die Kerk se jeugkantoor, is die taak aan my toevertrou om landswyd 'n wegbreeknaweek vir matrikulante van stapel te stuur. Alleen en op eie stoom sou ek dit nie kon vermag nie. Weer eens het kundige en vrywillige mense uit die gemeente na vore gekom en die taak ligter gemaak, sodat die Matrikakampe, met die hulp van ander predikante, in die res van die kerk landswyd plaasvind. Met hierdie projek word gebou aan die paraatheid van matrikulante, en word Só weer groepleiers gevorm en opgebou. Professionele strooibiljette, reklamevideos, 'n aanloklike wegbreekprogram en 'n T-hemp wat ontwerp is, is onder andere hierdie werkgroep se handewerk. Kontak met elke gemeente in ons kerk en reklame in wyer verband, die landswye vervoernetwerk, is ook deel van dié werkgroep se arbeid. Die projek vind jaarliks by Sportweni aan die Natalse Suidkus plaas, en ongeveer 80-100 matrikulante maak dit mee.

Die gemeente belewe ook inderdaad 'n baba-fees. In 1991 is 64 babas gedoop, en ons swakste jaar die afgelope vier jaar is skynbaar 1992 met 49 dopelinge. Dit is inderdaad 'n 'doekiesdorp'!

'n Laaste hoogtepunt wat vermelding verdien, is die Theo-Hesta-fees. Oor die lekker, hoogstaande gehalte en uitbundige vreugde- en kuieraand van hierdie fees sal ek nooit uitgepraat kan raak nie. Die fees is as 't ware 'n opsomming en versinnebeelding van die goeie gees wat deurentyd in die gemeente heers.

Toekomsvisie

Eerstens moet ons in alle opsigte voortstap op die pad waarmee die gemeente tot hiertoe gekom het.

Tweedens moet daar na die beste gestrewe word, en 'n geleentheid vir spesialisering aan elkeen gegun word.

Derdens moet voorsiening gemaak word vir die aanbou van verdere kategese-lokale, die skep van predikantstandplase, en die bou van 'n jeugkampterrein. Natuurlik sal die kerkskuld prioriteit geniet en afgelos moet word.

Vierdens sal op dissipline, opsig en tug, en 'n duidelike keuse vir Christus gekonsentreer word.

Vyfdens sou ek nog vir die tyd wat ek gegun word om hier te wees, nog harder, effektiewer en tot meerdere eer van God en die opbou van sy ryk wil arbei.

Ds Theodor Möller

1985 TOT 1986

Daar word gesê dat eerste indrukke blywend is, en dit is 'n waar woord, veral wanneer dit gaan oor 'n jong predikant se eerste gemeente! Sekere herinneringe bly 'n mens altyd by, en ek is seker dat daar nog heelwat van die ou garde is wat saam met my en Marietjie sal onthou.

Onthou u nog die vroeë dienste daar in die Gereformeerde Kerk Akasia se kerkgebou? As ek reg onthou was dit om sewe dertig die oggend! Dit was in die winter amper 'n geval van met die flits kerk toe stap! As jong prediker was die vroeë dienste darem 'n handige troos: sou jy iemand tydens die preek sien dut, was dit nie noodwendig die prediker se onvermoë nie. Die ou het dalk nog net nie mooi wakker geword nie!

Miskien onthou u ook nog die Kersdiens onder die bome. Kersfeers van 1985 was vir my onvergeetlik. Die 'Dopper'-koster vergeet sowaar dat die Hervormers ook Kersdiens hou: die kerk is gesluit en die koster is soek! Toe hoor ons weer die Kersboodskap daar buite, en onthou dat hulle wat die Goeie Nuus die eerste keer gehoor het dit ook buite gehoor het.

Maar dan was daar vir my twee baie besondere geleenthede. Die eerste was die geleentheid van my ordening deur ds PM Smith. Dit wat 'n jong predikant na jare van studie op daardie dag beleef, is onbeskryflik. En as jy dan nog georden word deur iemand wat na aan jou is en 'n navolgenswaardige voorbeeld is, is jy dankbaar. Die ander aangrypende oomblik was toe ek die heel eerste keer die doop bedien het, en boonop aan ons eersteling, Stefanie. Hoe vol skiet 'n mens se gemoed nie as jy die teken van die Here se genade bedien aan jou grootoog glimlaggende kleinding nie!

Ons sal Hartebeeshoek nooit vergeet nie. My verbintenis met die gemeente was dié van deeltydse predikant, en dan maar vir twee eredienste per maand, en nie eens vir 'n volle twee jaar nie. Tog is daar duidelike indrukke oor die opregtheid, die warmte en die vriendelikheid waarmee ons daar ontvang is. Daarby die geleentheid om die eerste keer juis daar in diens van die Woord te staan. Daarom is dit altyd met dankbaarheid dat ons aan Hartebeeshoek terugdink.

Ds en mev Malan

1987 TOT HEDE

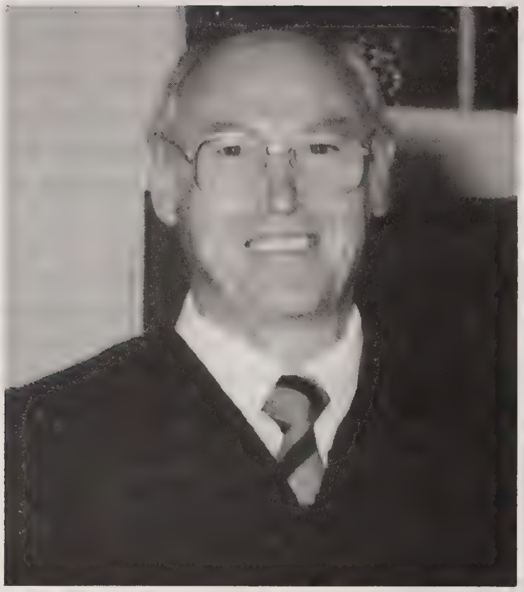

Op 25 Januarie 1987 het ek en my gesin amptelik deel geword van die Gemeente Hartebeeshoek toe ek as deeltydse predikant bevestig is as hulp vir ds PM Smith. Hierdie verbintenis met die gemeente, wat vandag nog bestaan, alhoewel in 'n ander vorm as aan die begin, was en is nog steeds een wat baie vreugde verskaf en mooi herinneringe inhou.

Die feit dat daar gedurende die eerste paar jaar geen vaste predikant in die gemeente werksaam was nie, het meegebring dat ons noodwendig by alle fasette van die gemeenteaktiwiteite betrokke was, en dit is juis hierdie aspek wat soveel aangename herinneringe tuisbring. In 'n voëlvlug-terugblik wil ek graag enkeles hiervan uitlig.

Een van die belangrikste aspekte rondom ons vroeëre werksaamhede was die groepfunksies. Op Loot en Dirkie Pretorius se plot in Chantelle, is daar in sy groot skuur jaar vir jaar hard en heerlik gewerk. Ons groep se spesialiteit was die verwerking van wildsvleis, waarmee ons groot naam gemaak het. 'n Ander werksaamheid wat net soveel genot meegebring het, was Sondae se aansit-etes onder leiding van Regina Geldenhuis. Voor die koms van die eerste voltydse predikant, het ek ook die voorreg gesmaak om saam met ds PM Smith basaar te kon hou. Hierdie en ander aktiwiteite uit ons eerste jare, het bande gesmee wat 'n mens die waarde besef van dit wat ons bely: die gemeenskap van gelowiges!

Ek het ook groot waarde en genot geput uit die vergaderings van die Finansiële Komitee aan huis van ouderling Andries Nel, en natuurlik die heerlike eetgoed van mev Babsie Nel. Tydens hierdie vergaderings het ek groot waardering kon opdoen vir ouderling Hans Joubert, wat met sakke sout se ervaring die kerksake finansieel op 'n gesonde pad gehou het. Sy geduldige verduideliking aan my reg aan die begin van alle sake, is opreg waardeer. Ook vergeet ek nie die ander lede nie, veral nie Celia Nel se noukeurigheid as kassier nie!

Een van die mees bevredigende werksaamhede wat ek in die gemeente kon inisieer, was die huweliksverrykingskursus wat vir etlike jare te Dikhololo plaasgevind het met die uiters bekwame hulp van die KITAL-span van di Piet Geyser en Roelf Coertze. Die styging van die geboortesyfer by ouers wat die kursus bygewoon het, is sekerlik 'n bewys van die sukses daarvan! Nietemin het ek en my vrou ook hier baie hegte bande gesmee met mense wat wel jonger as ons is, maar met wie ons volkome kon assosieer. Die laaste amptelike sodanige funksie, die gesprek rondom ouers en kind, ook onder leiding van ds Roelf Coertze, te Goudrivier Wildsplaas, was 'n belewenis wat vir ons steeds kosbaar is, veral die Saterdagoggend toe ek en Anne kinders moes oppas vir 'n vale!

Ek het ook mooi herinneringe van die huisbesoeke van daardie eerste jare, en mense soos wyle ouderlinge Joppie Swanepoel en Gellie Geldenhuis, ouderlinge Piet van Staden, Willie Haupt, en Diederik Viljoen is enkeles van my span wie se hartlike samewerking my altyd sal bybly. Vir my hoogs interessante huisbesoek by Kallie Knoetze kan ouderling Diederik Viljoen genader word!

Verder moet ek in kort ook die hele proses van kerkbou in herinnering roep, al besef ek dat 'n hele aantal skrywers noodwendig hierna verwys. Alhoewel die beplanningstadium van fase 1 reeds agter die rug was toe ons in die gemeente gearriveer het, was die beleef van die bou van eers die saal, en toe fase 2, die kerkgebou, met al die beplanning en worsteling met finansies en funksies, waarvan reeds hierbo melding gemaak is, 'n besondere ervaring. Dit is met groot trots en dankbaarheid dat ek die kerkgebou kon sien verrys en liturgies deel daarvan word.

Dit is sekerlik nie altyd wenslik om name te noem nie, want uiteraard moet 'n mens ander weglaat. Tog wil ek ten slotte my dank uitspreek vir die voorreg om saam met ds PM Smith te kon meewerk aan die uitbouing van 'n jong gemeente met baie potensiaal. Sonder om te impliseer dat hy 'oud' is, kon ek telkens net my spreekwoordelike hoed lig vir die werksywer van 'n emiritus predikant. Sy hantering van die gemeentesake, sy onvermoeide ywer en borrelende entoesiasme vir hierdie jong gemeente, was aansteeklik sowel as opbouend, en hy was getrou bygestaan deur tant Lenie. Só is daar ook 'n blywende, hegte en kosbare vriendskapsband tussen ons en die Smith-gesin gesmee. Dit was ook my aangename voorreg om my universiteitskollega en vriend, prof Wallie da Silva en sy vrou Zandra, in ons span te kon ervaar. Prof Da Silva se rype ervaring as eertydse voltydse predikant was van groot waarde vir ons gemeente.

Tans handhaaf ek 'n lae *amptelike* profiel in die gemeente omdat dit my oortuiging is dat deeltydse predikante en pastorale hulpe 'n oog moet hê vir die nood van jong afgestudeerdes en proponente wat om duidelik ekonomiese redes ingetrek moet word by gemeentes waar sodanige hulp nodig is. Ek moet ook as dosent, wat by etlike jare van hulle opleiding betrokke is, sodanige studente kan aanmoedig dat daar altyd 'n plek vir hulle sal wees in die wingerd van ons Here. Daarom my gelukwense en woord van welkom aan ds en mev Nel binne die gemeenskap van ons gemeente. Buitendien, die feit dat ek en Anne 'n lae *amptelike* profiel handhaaf, maak ons verbintenis met die gemeente nog net so sinvol en aangenaam soos vroeër. Intussen het dit ook duidelik geword dat ons eerste voltydse predikant hard kan werk en wil werk en onlosmaaklik ook deel geword het van hierdie groeiende gemeente.

Naas ons gelukwense aan die gemeente met die herdenking van die eerste tien jaar, kom ook ten slotte ons innige dank aan die Here vir sy seën op hierdie gemeente. Want aan Hom alleen is die eer vir wat ons kan en vir wat ons is.

Prof & mev Barkhuizen en gesin

1988 TOT 1993

My verbintenis met die Gemeente Hartebeeshoek het op 18 September 1988 begin toe ds PM Smith my bevestig het as die tweede deeltydse predikant van die gemeente. As ek vandag terugkyk, kan ek met dankbaarheid sê dat hierdie gebeurtenis die begin van 'n mooi tyd in my lewe was. Van al die redes hiervoor, noem ek net 'n paar.

Die feit dat ek ná 'n onderbreking van drie jaar weer deel kon kry aan die werk van 'n evangeliebedienaar, was vir my soos 'n geskenk uit die hemel. Dit het my opnuut laat besef watter onuitspreeklike groot voorreg dit is om die werk van 'n predikant te mag doen. En dit verklaar ook waarom ek so dikwels in my prediking uitgekom het by 'n dankie wat ons aan God verskuldig is vir al sy liefde en genade.

Die tweede rede waarom my diensjare in Hartebeeshoek vir my besonders was, is die feit dat ek met besondere kollegas kon saamwerk. Dominee PM en tannie Lenie, soos wat hulle met groot deernis in die hele gemeente bekend gestaan het, was vir my en my vrou meer as net vriende en kollegas. Hulle was vir ons soos 'n pa en 'n ma; 'n voorbeeld waarna ons kon opsien; mense wat met alles wat hulle gesê en gedoen het, die liefde van Christus verkondig het. Ook vir prof Jan en sy vrou, Anne het ek en Zandra groot waardering. As diepsinnige prediker het hy menigmaal ons geloof gevoed en versterk en as viendelike gasvrou het sy ons dikwels in haar huis ontvang en onthaal. Veral die ure se saampraat oor die *ver plekke* sal lank onthou word. Na ds PM se vertrek het ds Theodor en sy vrou Hesta, die leisels in die gemeente oorgeneem. Wat dadelik van hulle opgeval het, is sy onblusbare entoesiasme en haar innemende vriendelikheid. Hy het gou daarin geslaag om sowel kerkraadslede as lidmate se samewerking te verkry, en die uitwerking van hierdie nuwe vennootskap het spoedig resultate gelewer waaroor ek nie anders kan as om bly te wees nie. Wat laastens ons jongste predikantspaar betref: hoewel ds en mevrou Nel nog net 'n kort tydjie in die gemeente is, beloof dít wat ons alreeds van hulle hoor, net mooi dinge vir die toekoms.

'n Derde rede waarom my werktyd in Hartebeeshoek vir my aangenaam was, is geleë in die soort lidmaat waarmee ek die afgelope vier en 'n half jaar te doen gekry het. Daar mag in ons Kerk seker nog ander gemeentes wees waar lidmate net so vriendelik en net so lojaal is, maar vriendeliker of lojaler as dié wat ek hier teëgekom het, bestaan daar nie. Die wyse waarop ons kon saamwerk, in mekaar se vreugde en leed kon deel en soos gelowiges vir mekaar kon omgee, het in Hartebeeshoek die gemeenskap van die heiliges sigbaar tot stand gebring.

Hierdie belewenisse het my en my gesin ryk gemaak. Want dit het ons nie net die geleentheid gebied om saam met ander gelowiges tot eer van God te werk nie, maar ons ook in staat gestel om vriende te maak wat lank nadat ons eendag uit die gemeente vertrek het, nog ons kosbare vriende sal bly. En hiervoor wil ek uit my hart vir ons hemelse Vader dankie sê.

Baie geluk met die gemeente se tiende verjaarsdag en mag die Here se seën ook in die toekoms op elkeen van u bly.

Ds en mev Da Silva en kinders

TERUGBLIK

Ek het die afstigting van twee gemeentes van ons Kerk beleef. My herinneringe aan die afstigting van die Gemeente Lydenburg is taamlik vaag omdat ek toe nog nie 5 jaar oud was nie. As my vader nie so nou daarby betrokke was nie, sou ek seker niks daarvan onthou het nie. Aan die stigting van die Gemeente Hartebeeshoek, toe ek al oor die 60 jaar oud was, het ek aktief deelgeneem, saam met 'n aantal kerkraadslede wat ek oor die vorige 10 jaar in Witfontein se kerkraad goed leer ken het.

Hartebeeshoek se tienjarige fees sal ook die tweede viering in ons Kerk van dié aard wees wat ek hoop om by te woon. Die eerste was die eeufees van die Gemeente Chrissiesmeer in April 1992, waaraan ek deelgeneem het omdat my voorgeslag betrokke was by die stigting van die gemeente en die bou van die kerk. My oorgrootvader, ouderling FG Joubert, het die leiding geneem en twee van sy seuns, van wie een my grootvader is na wie ek vernoem is, en sy swaer, Jan Vorster het die kerk eiehandig gebou.

Die Gemeente Hartebeeshoek kyk nou terug oor die eerste 10 jaar van sy bestaan. Uit 'n beskeie begin met 229 lidmate in Akasia se skoolsaal het die huidige gemeente gegroei, en beskik dit oor 'n eie kerkgebou en geriewe wat selfs in die groeiende behoefte van die gebied kan voorsien vir die volgende dekade. Die besluit destyds om twee gemeentes af te stig van Witfontein eerder as om die westelike deel te onderwerp aan opeenvolgende afstigtings, het geblyk 'n wyse besluit te wees.

Die nuwe gemeente was in die gelukkige posisie dat daar voortgebou kon word op die beplanning van Witfontein se Finansiële en Beplanningskommissie en kerkraad onder die leiding van ds Coen de Lange. Die aanvanklike beplanning was om grond aan te koop en 'n kerklokaal of lokale op te rig vóór afstigting. Ongelukkig was almal in die gemeente met die verloop van tyd nie ewe geesdriftig oor die uitbouing van 'n sterk boufonds nie, en daar was ook nie eenstemmigheid oor die prioriteite ten opsigte van die aanwending van die fonds nie. Maar veral die eensgesindheid by die westelike deel van die tersaaklike gebied oor 'n sterk boufonds met die oog op 'n eie kerklokaal het 'n doelgerigtheid en samehorigheidsgevoel ver bo ons verwagtings teweeggebring. Ek glo dat uit die spontane samewerking en gemeenskaplike strewe wat ons almal gedeel het, die entoesiasme voortgespruit het om te werk en te beplan vir 'n eie gemeente. Dit het in 'n groot mate daartoe bygedra dat die afstigting so vinnig en vlot verloop het. Hierdie entoesiasme is ook in die nuwe gemeente ingedra waar dit verder uitgebou is.

Ná afstigting moes Hartebeeshoek aan die tweelingsuster-gemeente, Theresapark, R75 000,00 betaal, synde die helfte van die waarde van die kleinhoewe op Heatherdale wat binne die grense van Hartebeeshoek val. Hierdie bedrag, tesame met 'n som wat nog aan Witfontein betaal moes word, sowel as herstelwerk en die skoonmaak van die pastorie het meegebring dat ons skuldlas in 1984 R90 000.00 was.

Onmiddellik ná die stigting is besluit om met 'n boufonds te begin en in Augustus 1985 is die agterstand van R90 000,00 uitgewis.

Die besluit om 'n verbintenis met ds PM Smith as pastorale hulp aan te gaan na sy emeritaat in Februarie 1984, was vir die gemeente van groot betekenis en werklik 'n seën. Sy sewentig jare ten spyt, het hy met die geesdrif en teen 'n tempo wat veel jonger predikante moeilik sou ewenaar, in die gemeente gewerk. Sy toewyding en wye ervaring in die Kerk oor 'n tydperk van 40 jaar, sowel as die genot wat hy daaruit geput het om na 19 jaar diens in 'n sinodale pos weer in 'n gemeente te kan werk, het die welslae van sy arbeid in die gemeente verseker. Die gemeente het ook gebaat by die verdere finansiële voordeel dat ds Smith bloot teen die vergoeding van 'n pastorale hulp, die volle verantwoordelikheid verbonde aan 'n standplaas, behartig het.

Ds en mev Smith kon reken op die steun van 'n groep beproefde werkers wat al by Witfontein as 'n span saamgewerk het. Hierdie groep het geleidelik gegroei en is aangevul met die koms van nuwe lidmate, veral omdat feitlik elke lidmaat deur middel van die groepfunksies daarby betrek kon word. Die susters het net so hard as die broers gewerk, afgesien van hul belangrike taak in die NHSV.

Tydens die eerste vergadering van die Finansiële en Beplanningskommissie is tot die besef gekom dat kommunikasie met al ons lidmate van uiterste belang sou wees. Die uitgee van 'n maandelikse nuusbrief wat uit dié voorstel ontstaan het, was van meet af aan 'n sukses. Al die gemeentelike beplanning, funksies, nuus en die stand van die offergawes van elke wyk is bekend gestel. Die sukses van die blad moet ook aan ds Smith se insig en volgehoue pogings toegeskryf word. Deur middel van die blad is elke gemeentelid op die hoogte gehou met beplannings sowel as die vordering wat gemaak is.

Dit was duidelik dat die lidmaattal binne 'n paar jaar sou verdubbel en dat die groeitempo sou voortduur. Tydens beplanning moes die behoeftes van 'n snelgroeiende gebied versoen word met die beperkte finansiële vermoëns van die jong gemeente. Daar is besluit om 'n volledige plan van die bouprojek te laat opstel, die projek in fases op te deel en dan elke fase aan te pak sodra ons finansies dit sou toelaat. Vóór die voltooiing van fase 1 was dit duidelik dat ons grootste probleem vorentoe die geweldige eskalasie in boukoste sou wees. Op daardie stadium het dit beteken dat die boukoste van fase 2 met R80 000,00 per jaar vir elke jaar sou styg voordat ons begin bou. Die enigste uitweg om die eskalasie te stuit, was om die projek te voltooi. Daarom was dit noodsaaklik om fase 2 aan te pak so spoedig as wat ons vermoëns dit sou toelaat. Ten einde hierin te slaag, is daar noulettend kontrole uitgeoefen om te verseker dat alle fondse gereeld en betyds afgedra word. Daar is hard gewerk en groepfunksies is georganiseer, want almal was bewus van die erns van die saak. Gedurende 1988 is beplanning toegespits op fase 2 van die bouprojek en die finansiering daarvan. In November 1988 het eers die kerkraad en daarna die gemeentevergadering goedkeuring verleen vir die bouwerk van fase 2. Ek glo dat dit op daardie stadium 'n wyse besluit was, en wel binne die vermoëns van die gemeente was om dit uit te voer. 'n Week ná die gemeentevergadering het ons uit die gemeente vertrek met die oortuiging dat alles goed sal gaan met die bouprojek. Dit was dan ook so en op 9 Desember 1989 is die kerk ingewy.

Wat ek nie kon voorsien nie, was die probleme wat ons land die volgende jare sou teister en die ekonomiese ellende wat daarop sou volg. Deur geloof, die seën van Bo en volgehoue harde werk is goeie vordering gemaak ten spyte van die ongunstige omstandighede. Die leraars, die kerkraad en gemeente verdien die hoogste lof en gelukwensing met die prestasie en volharding oor die eerste 10 jaar van die gemeente se bestaan. Waar ons tien jaar gelede slegs kon droom oor 'n eie gemeente en dalk 'n beskeie kerklokaal, staan hier nou 'n sierlike kerk wat in al die gemeente se behoeftes voorsien. Daar lê weliswaar nog harde werk voor om die bouskuld te delg, maar as die skuld opgeweeg word teen die huidige boukoste vir fase 2, kan almal verlig voel en met 'n geruste gemoed hulle arbeid in die gemeente voortsit.

Die Gemeente Hartebeeshoek se tiende verjaarsdag kan nou herdenk word met dankgebede en lofsange aan die Heer van die Kerk vir die seëninge en voorregte uit sy Vaderhand ontvang oor die eerste tien jaar van die gemeente se bestaan.

JP (Hans) Joubert

Oudl Hans Joubert oorhandig kanselbybel tydens inwyding van PM Smith-saal

Gesinne betrokke by kategese

KATEGESE

Wat 'n voorreg, wat 'n uitdaging, wat 'n ontsaglike verantwoordelikheid wat God die gemeente opgelê het! Nie dat dit ook ander gemeentes eweseer geld nie. Maar 'n viervoudige groei in kategesepligtiges binne die bestek van 'n dekade is minstens noemenswaardig, indien nie uitsonderlik nie, veral waar die aantal katkisante - 354 vanjaar - onder die grootste gemeentelike groepe in die Nederduitsch Hervormde Kerk tel. Die getal is in 23 klasse ingedeel en word deur 26 kategete met insluiting van die predikant en kategesehoof, ouderling Johan Vorster, onderrig.

Alhoewel die gemeente die eerste drie en 'n half jaar van sy bestaan nie 'n eie tuiste gehad het nie, was klasruimte aanvanklik nie 'n probleem nie. Daarvoor was al die klaskamers in die Laerskool Akasia tot ons beskikking. Dit was 'n luukse waarvan die gemis hom baie gou kenbaar gemaak het ná die inwyding van die kerksaal, met slegs ses vertrekkies tot ons beskikking. Met die voortdurende groei in getalle was rustige, steuringsvrye kategese vir meeste van die klasse haas onmoontlik en moes die beste onder moeilike omstandighede daarvan gemaak word.

Die afgelope tien jaar het meer as tagtig belydende lidmate 'n aandeel in die onderrig van die gemeente se kinders gehad - sommige net vir 'n jaar of korter, ander vir etlike jare, waarvan party steeds in die tuig is. Enkeles se loopbaan as kategeet het terugdateer tot voor afstigting van die moedergemeente, Witfontein. Van die oorspronklike kategesepersoneel aan die begin van 1984, is daar nog net twee persone wat, behalwe vir 'n onderbreking van 'n jaar of so, steeds aktief met kategese gemoeid is, te wete ouderlinge CA (Abie) de Beer en DF (Frik) Putter. Ander staatmakers het darem ook gesorg vir deurlopendheid, soos mev Miemie Putter van Witfontein se dae af tot en met 1990; mnr Willem en mev Mary Botha vanaf 1984 tot huidig. Mary is sedert 1985 sekretaresse van die kategetevereniging. Boonop was Hartebeeshoek so gelukkig om die kategesehoof van Witfontein, ouderling DA (Diederik) Viljoen, te erf en die eerste jaar aan die roer van sake te kon hê.

In November 1988 is die hele kerk geruk deur die plotselinge heengaan van ouderling Flip Bekker pas na afloop van kategese, terwyl daar vir die aanvang van die tweede oggenddiens gewag is. Hy en sy eggenote was staatmaker kategete. Of dit elders ook die geval is, weet ek nie, maar in die Gemeente Hartebeeshoek maak egpare en twee en selfs meer lede van 'n gesin 'n aansienlike deel van die kategesepersoneel uit. Die onderlinge ondersteuning binne huweliks- of gesinsverband lei daartoe dat met groter erns en pligsbesef gewerk word.

Nie net op gemeentelike vlak nie, maar ook op die breë kerklike front was daar belangrike ontwikkeling wat kategese betref. In 1986 is daar na die Kerk se nuwe kategeseleerplan met sy dubbele reeks handboeke, vir die kategeet, *Leer hulle* en die katkisant, *Met hart en hand* vir standerds 1 tot 9 oorgeskakel. Vir die jonger kinders, voorskools tot graad 2, verskyn daar ook 'n reeks van drie boekies. Hierdie verwikkelinge, veral omdat die klem op die toerusting van kategete geplaas word, het onderrig meer doelgerig gemaak en die peil daarvan verhoog.

Oor hoe kategese die afgelope dekade deur katkisant en kategeet beleef is, kan elkeen slegs persoonlik vertel. Vir die skrywer was dit 'n voorreg om die eerste agt jaar deel daarvan te kon wees - die laaste sewe jaar as kategesehoof. Dat jy by tye aan jou bevoegdheid vir die opgelegde taak getwyfel het, val nie te ontken nie. Alles het beslis nie altyd goed en glad verloop nie. Die oorwegende herinnering aan dié tydperk is nietemin een van dankbaarheid en vervulling. Hartlike samewerking en toegeneëntheid van mede-kategete het die taak soveel ligter gemaak.

Met nostalgie word teruggedink aan die personeel se ken-mekaar-geleenthede waar daar vleis gebraai, gesmul en gesels is. By hierdie geleenthede was van die predikantspare, naamlik ds & mev Smith, prof & mev Barkhuizen en dr & mev Da Silva ook betrek. Voordat eie akkommodasie in die vorm van die kerksaal beskikbaar was, was personeelvergaderings ook besondere geleenthede, omdat dit saans aan huis van die een of ander lid plaasgevind het. Dan het van die kinders ook saamgekom en nadat vergadering gehou is, is gekuier.

Alhoewel daar aanvanklik nie elke jaar 'n piekniek gehou is nie, het sulke geleenthede ook nie aan genotvolle samesyn te kort geskiet nie. Die eerste piekniek het ongelukkig saamgeval met die feestelike inwyding van die Wonderpark-winkelkompleks. Slegs 'n handjievol kinders instede van die verwagte om en by tagtig het daardie oggend opgedaag. Die bus wat vir die vervoer na Zenandi-oord gereed gestaan het, moes gekanselleer word met 'n geldelike verlies vir kategese. 'n Handjievol kinders en kategete saam met ds en mev Smith het hulleself nietemin daardie dag gate uit geniet op Zenandi. Daar was oorgenoeg om van te smul, veral die roomys! Met die jaarlikse piekniek wat 'n jaar of wat later weer hervat is, was daar nie weer 'n kwessie van nie-deelname nie.

My hartlike dank en waardering aan een en almal wat ywerig, pligsgetrou en met liefde hierdie onderrigwerk verrig het en nog voortsit. Dat die Here die Gemeente Hartebeeshoek ryklik geseën het, val nie te bevraagteken nie.

Die vraag wat desnieteenstaande seker in elke kategeet se hart leef, is of hy/sy as 'n goeie bouer op die fondament Jesus Christus bou of gebou het. Paulus sê immers dat elkeen se werk aan die lig sal kom, of dit goud, silwer, edelstene, hout, gras of strooi is. Mag die saad wat gesaai word, steeds die suiwere en egte Woord wees. God alleen kan en sal dan die wasdom gee. Soos Moses in Psalm 90, bid ons: *Here hou die werk van ons hande in stand, ja bevestig die werk van ons hande.*

Ouderling Han Vegter

NHSV

5 Februarie 1984 was 'n hoogtepunt vir die susters van die gemeente toe die NHSV-tak onder leiding van mev Kotie Viljoen van die Hoofbestuur gestig is. Ds PM Smith het die stigtingsvergadering geopen, waarna die tak formeel gestig en die bestuur as volg verkies is:

Voorsitter	R Geldenhuis
Visevoorsitter	B Nel
Sekretaris	A Vos
Hulpsekretaris	P de Bruyn
Tesourier	S Scheffer
Hulptesourier	D Fouche
Addisionele lede	D Pretorius, F Vegter, E Haupt en J Haywood

Met 'n bruidskap van die NHSV-Witfontein van R3 701,17 en die gelukwense van die Hoofbestuur, mev Smit (predikantsvrou van Witfontein) en ds en mev PM Smith, het die tak met sy werksaamhede begin.

Die eerste funksie wat gereël is, was 'n vleisbraai vir die hele gemeente wat bedoel was as 'n kenmekaar - om gemeentelede in staat te stel om gesellig saam te verkeer en mekaar te leer ken.

Die tee en toebroodjies na die erediens het reeds vanaf afstigting 'n instelling geword. Die eerste spyseniering is op 20 Oktober 1984 gedoen. Reeds vroeg in die bestaan van die jong tak het die susters breekware, tafeldoeke vir gebruik met nagmaalviering en ander kombuistoerusting aangekoop. Met harde werk en baie inisiatief en kreatiwiteit was die NHSV selfs in staat om die kerkraad te help afbetaal aan die skuld op die pastorie. Straatkollektes vir ouetehuise en ander instansies is gereeld vir jare deur tant Nellie van Staden behartig.

Vergaderings is eers by Minie Muis-kleuterskool gehou en later in die pastorie by ds en mev Smith. Daar is nie net vergaderings gehou nie, maar baie gesellige aande is ook saam deurgebring en leersame praatjies en demonstrasies gehou. Die saamry in kombi's na vergaderings was ook baie prettig. Spyseniering is oral in en om die stad gedoen waartydens baie aangename, soms komiese en uiters netelige situasies opgeduik het, soos die keer toe daar by Pioniershuis gespysenier is en die donkie homself by een van die gedekte tafels gehelp het kort voor die gaste se aankoms. Baie maal was die kombuise maar skraps toegerus - soms met slegs 'n stoof en dan moes die susters hulle kreatiwiteit tot die uiterste beproef om hulle geregte so aantreklik moontlik voor te sit. Maar onder die bekwame leiding van Regina Geldenhuis was dit altyd suksesvol.

Groot was die dankbaarheid teenoor die Heer toe ons ons eie saal en goedtoegeruste kombuis kon betrek. Daar is kombuistees gehou om tekorte aan te vul. Die kombuis met alles wat nodig was is in sy geheel deur die NHSV toegerus. Daarna is nie laat slap lê nie, want daar moes nog hard gewerk word om die orrel te betaal, blinders vir die pastorie, kategeselokale en konsistorie aan te koop. Die moederskamer is van 'n mat voorsien en daar is gereeld somme geld aan die kerkraad oorbetaal ter afbetaling van kerkskuld.

Die NHSV is ook by ouetehuise betrokke. Eers was dit by Emily Hobhouse en nou by Van Rensburg Tehuis waar ons een maand per jaar verantwoordelik is vir blomme in die tehuis en gebak vir die bejaardes. By tehuisvergaderings word ons ook gereeld verteenwoordig deur twee NHSV-lede. Tydens die jaarlikse Kersete van Van Rensburg Tehuis is ons tak gewoonlik verantwoordelik vir een van die geregte asook hulp tydens die ete.

Die NHSV kan met groot dankbaarheid terugkyk na 'n baie mooi pad, maar ook met hartseer terugdink aan lede wat hard gewerk het en nie meer met ons is nie. Ons dink hier veral aan Regina Geldenhuis wat lank voorsitter was en tant Nellie van Staden wat gemis word by die straatkollektes en koeksisters. Dirkie Pretorius het verhuis en as ons aan haar terugdink onthou ons hoe daar altyd heerlik gelag en gewerk is.

Die NHSV sien uit na die volgende skof wat nou voorlê. Mag ons tak die leuse van die NHSV, om 'n seën te wees, met trots uitdra en van krag tot krag gaan in die gemeente.

Sally Scheffer

Ds PM Smith saam met NHSV-bestuur (1986)

ORREL, GEMEENTESANG EN KOOR

Op Saterdag, 18 Julie 1987 is die PM Smith-saal in gebruik geneem tydens 'n plegtige inwydingsgeleentheid. Mev E Boshoff, orrelis van Witfontein wat die orrelbegeleiding in die gemeente sedert afstigting in 1983 behartig het, het die gemeente tydens hierdie diens vir die laaste keer begelei.

Dit was dan ook die eerste keer wat ek met die Gemeente Hartebeeshoek kennis gemaak het. Ek het tot op daardie stadium net aflos-poste by verskillende gemeentes gevul. Op Sondag, 19 Julie 1987 het ek die gemeente vir die eerste keer begelei. Vir my was dit nogal 'n ervaring, daar ek gewoond was aan pyporrelbegeleiding en hier moes ek nou op 'n baie klein elektroniese huisorreltjie speel! Die orreltjie was nie net vanuit 'n musikale oogpunt beskou, klein nie, maar ook letterlik. Daar was te min note en by korale, soos byvoorbeeld Gesang 294 (die Onse Vader), moes ek 'n oktaaf laer begin, want die orrel kon nie die hoogste noot van die koraal speel nie. Ook was daar nie genoeg beenruimte nie en die orreltjie het taamlik rondgewip tydens begeleiding. Die klankmoontlikhede was uiters beperk en ek was uiters gefrustreerd. Maar glo dit of nie, vir drie jaar lank het ek en die orreltjie vrede gemaak en is die begeleiding daarop waargeneem vir 'n snelgroeiende gemeente wat op daardie stadium reeds die saal vol gesit het.

Daar is ook 'n koor op die been gebring wat tydens die eerste Kerssangdiens in November 1987 hul debuut gemaak het. Sommige van daardie koorlede (veterane!) is vandag steeds lede, soos onder andere Hanna Peenze en oom Han Vegter.

Die orreltjie het agter in die saal gestaan, en gevolglik kon die kerkraad en gemeentelede wat voor in die saal gesit het, nie die tempo of begeleiding hoor nie. Dit het tot ongelyke en trekkerige sang gelei - iets wat ek nie kan verdra nie. Ek onthou hoe ek een oggend in die middel van 'n lied net opgehou speel het en die gemeentelede verward die koppe na my gedraai het. Ek het toe gevra dat ons asseblief die lied weer moes begin en dat daar na die tempo geluister moes word. Ná die oggenddiens het ek beide skewe kyke en gelukwensinge ontvang oor die aangeleentheid. Daar is toe besluit dat die orreltjie na die voorkant van die saal geskuif moes word. Ds PM Smith en ek het dit nog een oggend voor die aanvang van die erediens gedoen. Dit het toe effens beter gegaan, maar was nog ver van bevredigend af. Dis tóé dat ek besluit het om uit te kyk vir 'n beter orrel. Daar was egter baie kerkskuld en gevolglik nie geld vir 'n pyporrel nie. Aangesien die kerk wat gebou sou word, groot is, sou 'n redelike groot orrel gekoop moes word wat sterk genoeg sou wees vir 600 mense in die kerk. 'n Pyporrel van ongeveer 25 registers met ongeveer 1 800 pype sou in die behoefte voorsien. Die orrelbouers sou so 'n orrel kon lewer vir R150 000. Ek moes dus my planne laat vaar en nuwe opsies oorweeg. Dis toe dat ek met die digitale rekenaarorrel (of sommer die Allen) kennis gemaak het.

Die gevolge was wonderlik! 'n Veel groter orrel kon aangeskaf word teen 'n derde van die prys van 'n pyporrel. Ek het studies onderneem oor die Allen-rekenaarorrels en onder andere 'n referaat bestudeer wat deur mev M Schoeman van die Raad van Kerkmusiek saamgestel is waarin sy vergelykings tref tussen 'n pyporrel, 'n elektroniese orrel en 'n rekenaarorrel. Ek het toe een aand tydens 'n kerkraadsvergadering die kerkraad toegespreek oor die besluitneming en aankoop van 'n orrel. 'n Allen-orrel is op bruikleen by die saal afgelewer en tydens 'n volgepakte oggenddiens gedemonstreer. Die reaksie was oorweldigend en feitlik almal was gaande oor die orrel se klankkwaliteit, klankgetrouheid en vermoëns. Daar was plek-plek negatiewe, maar ook komiese reaksie soos die dame wat gesê het dat die nuwe kerkgebou groot en mooi gaan wees, maar met so 'n orrel sal dit lyk soos 'n vrou wat baie deftig geklee is met 'n paar tekkies aan haar voete. Na konsensus is daar besluit om wel 'n Allen-rekenaarorrel te koop. Ek was baie opgewonde en het soos 'n stout kind wat 'n speelding soek, begin pla en kla. Meer as een keer is ek berispe oor my ongeduld. Vandat die orrel aangekoop is, het die gemeentesang sommer heelwat verbeter. Daar was meelewing, entoesiasme, volume en krag in die sang. Vele besoekers en besoekende predikante het ons gemeentesang gekomplimenteer as van die beste wat hulle nog gehoor het.

Met die voltooiing van die kerk is die orrel kosteloos oorgeplaas, geherinstalleer en geïntoneer in die kerk, iets wat natuurlik baie sou gekos het as dit 'n pyporrel was. Sedert die aankoop van die orrel is geen onkoste ten opsigte van onderhoud, stem of nasien aangegaan nie.

Sedertdien het ons vele eredienste, sangdienste, Kerssangdienste en orreluitvoerings in die kerk gehad. Vir my is dit die wonderlikste voorreg om hierdie beskeie diens te lewer tot eer van Hom wat my die talent gegee het. As elkeen in die kerk met oorgawe tot eer van God sing, dan het ek my roeping voltrek.

Hoe werk die orrel?

Die orrel is ekwivalent aan 'n pyporrel met ongeveer 2 060 pype. Dit het agt luidsprekerkaste met 24 luidsprekers en kan tot 480 watt uitstuur.

Die klanke wat u hoor, is nie nagebootste klanke soos by ander elektroniese instrumente nie, maar die werklike pyporrelklanke. 'n Spesifieke pyp van 'n orrel se klank word digitaal opgeneem (soos by kompakskywe). Dié spesifieke klankgolf word dan grafies ontleed en gekodeer na rekenaartaal (digitale syfers). Dit word net so gestoor in die orrel se rekenaar op mikroskyfies. Wanneer die noot op die orrel gedruk word, hoor u dus die spesifieke pyporrelklank.

Die orrel het ook nog twee ekstra blanko registers waarby enige twee nuwe of ander registers geprogrammeer kan word. Die orrel het 'n kaartleser en met behulp van kaarte word nuwe klanke by die reeds bestaande orrelklanke gevoeg. Elke kaart verteenwoordig 61 orrelpype en die kaarte word vanaf 'n klankbiblioteek in Amerika bestel. So 'n kaart kos ongeveer R15 en ons gemeente beskik reeds oor 40 sulke kaarte.

Laastens het die orrel ook nog 14 programmeerbare kombinasies. Daar kan dus 14 verskillende klankkombinasies in die orrel geprogrammer en met die druk van knoppies teruggeroep word. Die orrel is ook midi-koppelbaar wat beteken dat die orrel begeleiding kan doen sonder 'n orrelis - moet dit asseblief vir niemand vertel nie, anders sit ek sonder werk!!!

Gideon Brits

Koor saam met orrelis, Gideon Brits, middel voor

Werkgroep vir Kerklike Goedere - 1993

Skribaat-werkgroep - 1993

STATISTIEK

Wanneer 'n mens terugkyk na 1983 en die afgelope 10 jaar in oënskou neem, is daar so baie om voor dankbaar te wees: Die wonderlike voorreg om in diens van die Here te staan; om deel van 'n gemeente soos Hartebeeshoek te kan wees, en van alles wat deur geloof, hoop en liefde bereik is. En natuurlik staan alles in die teken van Sy groot genade.

Die besluit in 1983 om met 229 lidmate af te stig, was inderdaad 'n geloofsdaad. So ook die besluit om 'n kerkgebou op te rig. Op daardie stadium was die gemeente se finansiële posisie redelik wankelrig. Albei hierdie pogings in die Gemeente Hartebeeshoek se geskiedenis was, deur die genade wat ons ontvang het, en nog steeds ontvang, uitermate suksesvol. Ons loof en prys die Heer van die Kerk daarvoor. Dit het inderdaad vir elkeen wat deel is van hierdie gemeente, groot vreugde gebring en rede tot baie dankbaarheid.

Die volgende statistiek weerspieël die groei van die gemeente oor die afgelope tien jaar:

Almanak-syfers	**Lidmate**	**Belydende lidmate**	**Belydenis afgelê**	**Gedoop**
1984	229			
1985	552	359	3	2
1986	612	394	15	20
1987	657	410	10	26
1988	784	505	5	23
1989	965	629	21	24
1990	1014	656	19	36
1991	1141	724	23	47
1992	1220	759	14	42
1993	1303	817	24	66

Die syfers van *Die Almanak* van 1994, wat die werklike stand van sake van 1993 weerspieël, sal waarskynlik heelwat hoër wees. Hierdie gemiddelde groei van ongeveer 20% per jaar is waarskynlik van die hoogste van enige gemeente binne die Nederduitsch Hervormde Kerk. Ook op finansiële gebied het ons veelvuldige seëninge ontvang. Die groei vanaf 'n totale inkomste van R7 2061,00 in 1984 tot R42 2845,00 in 1992, en waarskynlik tot 'n halfmiljoen rand in 1993, is voorwaar rede tot baie dankbaarheid.

Langs hierdie weg ons dank aan almal, lidmate en vriende van die gemeente, wat mildelik bygedra het en baie hard gewerk het, en dit nog steeds doen.

Die gemeente en kerkraad moet in die afsienbare toekoms belangrike besluite neem ten opsigte van wat as prioriteite geld binne die breëre opset van gemeentelike beplanning. Hier kan veral gedink word aan sake soos 'n tweede voltydse predikant, die delging van die kerkskuld en uitrusting van die kerkgebou (matte, banke ensovoorts).

Mag ons, soos in die verlede, die wysheid en insig ontvang om die regte besluite te neem. Ons bede is dat die Heer van die Kerk ons daartoe sal help.

Dawid Fouché

Gemeentelike Ringsverteenwoordigers - 1993

IN MEMORIAM

Bekker, PC (Flip)
Ouderling Flip Bekker, soos hy by almal bekend gestaan het, is op 3 Februarie 1943 gebore en op Sondag, 27 November 1988 baie skielik oorlede.

Hy is gebore in die distrik Nylstroom en het die grootste deel van sy skoolopleiding in Pretoria-Noord ontvang waar hy ook lidmaat van die gemeente was. Hy was by die siekefonds van Spoornet werksaam.

Hy tree in die huwelik met Elize Balt, 'n nooi van Suid-Wes en uit die huwelik is 'n dogter en 'n seun gebore.

Flip was in 1982 tot ouderling van Witfonteingemeente gekies en met afstigting het hy ook as ouderling diens gedoen in Hartebeeshoekgemeente. Hy was lank by die kategese betrokke en die oggend van sy dood het hy nog klas gegee.

Hy was getrou in sy werk, sy liefde en sorg vir sy vrou, sy kinders en sy kerk.

Sally Scheffer

Geldenhuis, PJ (Gellie) en RC (Regina)
Gellie Geldenhuis (gebore op 21 Augustus 1933) en sy vrou Regina (gebore op 11 Januarie 1938) is albei tragies aan die lewe ontruk deur 'n motorongeluk op 21 April 1991. Al is die dood altyd onwelkom in mense, en in 'n gemeenskap, se lewe, was die afsterwe van hierdie twee gemeentelede seker die grootste skok wat die gemeente belewe het.

Daar is veral vier eienskappe van Regina wat uitgelig kan word. *Eerstens* haar stimulerende werksywer, in die breëre kerkverband, asook in gemeenteverband. Sy was altyd aan die voorpunt van aktiwiteite in die gemeente, veral in die vroeë jare toe daar op alle maniere fondse ingesamel moes word vir die bou van die kerksaal en later die kerk. *Tweedens* haar kundigheid, 'n aspek van haar lewe wat haar 'n steunpilaar gemaak het in haar werk vir die kerk in die breë, en wat sy met groot vrug op haar gemeentelike verpligtinge kon oordra. Werksywer is 'n bewonderingswaardige deug, maar as dit hand aan hand gaan met kundigheid dan word die take waaraan uitvoering gegee moes word, ekonomies en suksesvol bereik. *Derdens* is daar haar vriendelike en spontane karakter. Die helderblou oë kon so maklik vonkel, en die hand van vriendskap was vir almal om te neem. *Ten slotte* het haar deernis vir haar gesin, in besonder vir Gellie met sy voortslepende siekte, almal opgeval. Dieselfde oë kon maklik vol trane skiet as jy haar gevra het oor sy gesondheid. Dit was vir haar 'n groot bron van kommer.

Toe ek Gellie leer ken het, was hy, ten spyte van sy siekte, 'n ouderling wat sy plek ten alle koste wou volstaan soos Regina. As een van my ouderlinge het die respek wat hy oral afgedwing het, my steeds in elke huis opgeval. Sy bydrae op kerkvergaderings was altyd sinvol, kalm en bedaard. Ons kon met instemming luister na sy advies en raad. Sy vrolike en positiewe ingesteldheid in die aangesig van sy verslegtende siekte-omstandighede het as voorbeeld vir elke gelowige gedien.

Wanneer daar nagedink en gepraat word oor die Gemeente van Hartebeeshoek, vanuit watter perspektief ook al, dan sal Gellie en Regina Geldenhuis altyd deel daarvan wees. Ons eer hulle nagedagtenis met dankbaarheid.

Prof JH Barkhuizen

Gouws, SJ (Oom Faan)

Stephanus Johannes Gouws is op 25 Mei 1925 op die plaas Nooitgedacht, distrik Bronkhorstspruit gebore.

Hy is op 11 Oktober 1947 getroud met Elizabeth Johanna Catharina Vorster. Hierdie wonderlike gelukkige huwelik van 45 jaar was geseënd met 5 pragtige kinders en 14 kleinkinders.

Vanaf 1947 tot en met sy afsterwe op 27 Junie 1992 was Faan Gouws dienende kerkraadslid, 45 jaar van onbaatsugtige diens aan die Kerk en sy Skepper met Bettie altyd aan sy sy. Hierdie werk het hy altyd *met 'n lied in die hart* gedoen. Hy het altyd gelag, vra maar vir Andries Nel, veral die laaste paar jaar toe Faan op pensioen was, was hulle twee mekaar se skaduwees. Die susters van die pannekoekbakgroep kan baie hieroor vertel. Saam het hulle altyd gesorg dat *die swaarkry met lekkerkry klaargekry* word.

Faan Gouws sal vir baie dinge onthou word, soos sy onvermoeide werksvermoë, onkreukelbare eerlikheid, innemende vriendeliheid, lojaliteit teenoor sy Kerk, gesin, familie en talle vriende.

Die Gemeente Hartebeeshoek eer sy nagedagtenis.

Ouderling Andries Nel

Swanepoel, JJ (Oom Jopie)

Joseph Johannes Swanepoel (Jopie) is op 23 Maart 1925 in Pretoria gebore en sterf op 28 Junie 1992.

Op 10 Julie 1947 is hy met Gesina Lerina Fredrika Wilhelmina Badenhorst getroud. Uit hierdie huwelik is twee seuns en twee dogters gebore.

Nadat hy die matriekeksamen in Bronkhorstspruit afgelê het was hy 'n werknemer by YSKOR totdat hy met groot welslae tot die spekulasiewêreld toetree. Gedurende hierdie tyd was hy skutmeester, staatswaardeerder en -takseerder asook vrederegter.

Teenoor sy Kerk was hy steeds lojaal. Hy was diaken in Pretoria-Noord en ouderling in Witfontein en Hartebeeshoek - 'n taak wat hy met toewyding waargeneem het. Veral met basaars was hy 'n onmisbare skakel met Siena getrou aan sy sy.

Toe skrywer in Gemeente Hartebeeshoek begin werk het, het sy wyk, Kruisfontein, elke jaar eerste aan die beurt gekom met huisbesoek. Daar het 'n hegte band tussen pastorie en die ouderlingsgesin ontstaan. Dit was 'n voorreg om saam te werk en die toewyding in die wyk en gemeente van die Swanepoelgesin te ervaar tot met 'n laaste besoek minute voor sy dood.

Ds PM Smith

Van Staden, PWA (Tant Nellie)

Tant Nellie van Staden is gebore op 9 Maart 1924 en oorlede op 15 Junie 1991.

Daar is geen ander woorde wat haar raker kan beskryf as *die dienende Martha* nie. Baie min mense in die gemeente sal regtig weet wie tant Nellie is of wat sy gedoen het, behalwe om haar gesig te herken as die Tannie wat hulle elke Sondag by die kerk gesien het. Want tant Nellie het nooit iets gedoen om gesien of geprys te word nie; sy was altyd die stil *dienende Martha.* Haar hele lewe het om haar man, haar kinders, haar huis en haar Kerk gedraai.

As vrou van ouderling Piet van Staden, was sy altyd aan sy sy en het sy hom altyd in alles bygestaan. Toe oom Piet in die vroeë jare diaken van Witfontein-gemeente was, het sy self gereeld beide oom Piet en Retief van Heerden se wyke se bydraes in Klerksoord gaan afhaal. Volgens ds Coen de Lange was oom Piet se wyk waar tant Nellie gewerk het, die enigste wyk in die geskiedenis van Witfontein waar iedere huisgesin 'n intekenaar op *Die Hervormer* was. Sy het nie net alles gedoen nie, maar het dit goed gedoen.

Een van die uitputtendste en mees opofferendste takies om vir die kerk te moet verrig, is seker om in wind en weer te gaan 'bussie skud'. Diegene wat dit al gedoen het, sal weet hoe erg dit is. Tant Nellie was met elke straatkollekte altyd op haar pos gewees.

So het sy met die afstigting van Gemeente Hartebeeshoek voortgegaan met haar harde en intense werk, tot kort voor haar dood. Sy was voorwaar 'n vrou tot elke letter van die woord soos ons in Spreuke 31:10-31 lees. Ons bring graag hulde aan tant Nellie.

Babs Nel

EIEBASE

Statistiek wil dit hê dat die gemiddelde mens se lewensverwagting 70 jaar is, maar vir die sterkeres is dit 80. In ons gemeenskap en veral in ons gemeente is daar heelwat van hierdie mense. Al ons seniorburgers behoort weliswaar nog nie tot die sterkes nie, maar is vinnig op pad daarheen.

In Suid-Afrika gaan daar daagliks almeer stemme op om vir ons bejaardes te sorg en na hulle wel en wee om te sien. Vir baie jare is die bejaarde in 'n groot mate oorgelaat aan eensaamheid, verlange, ongesteldheid en ander behoeftes. Uit 'n Christelike oogpunt beskou, het dit tyd geword om die bejaardes van ons gemeenskap weer 'n gevoel van bestaansreg te gee en hulle lewens voller en aangenamer te maak.

Onder die bekwame leiding van ds Möller het ons die bejaardes in ons gemeente bymekaargebring. Die eerste byeenkoms was op 20 Maart 1991 by die pastorie en 'n volle twaalf het opgedaag. Daar het ons oor 'n koppie tee en 'n paar eetgoedjies 'n komitee aangewys om al ons toekomstige aktiwiteite te reël en te koördineer en daar is besluit om maandeliks gesellig byeen te kom. Op hierdie geskiedkundige dag het ds Möller ons groep as die *Eiebase* gedoop.

Hieruit het 'n oor en weer kuiery posgevat. Ons getalle het nou nie baie aangegroei sedert daardie dag nie, maar een ding staan soos 'n paal bo water en dit is dat elkeen van ons telkens met afwagting uitsien na die volgende byeenkoms.

Ek wil graag 'n paar van die uitstappies wat ons in die amper twee jaar onderneem het, met u deel. Die vier-daagse besoek aan die Goudrivier Wildplaas was 'n ware belewenis. Die stilte van die Bosveld, baie wild, voetslaanpaaie, 'n nagtelike uitstappie op 'n oop sleepwa, Boesmantekeninge, sjampanje-ontbyt hoog teen 'n rantjie en die vleisbraaiery saans, is onvergeetlike ervarings. Ons almal was veral diep geraak deur die voorreg om met sonop in die natuur saam die Bybel te kon oopmaak, 'n dankgebed tot God te rig en uit volle bors, *Prys die Heer* te sing.

Nog 'n hoogtepunt was die uitstappie na Dikhololo om van die bustoer na die Drakensberge nie eens te praat nie! Vyf dae lank het ons tussen die majestieuse berge gaan uitspan en ons was ook bevoorreg om die Drakensbergse Seunskoor te hoor sing. 'n Kort lesing oor hoe die berge ontstaan het, het ons opnuut met nederigheid gevul by die besef hoe groot God se skeppingswerk is.

Een van ons mees onlangse uitstappies was na die Konsensusgrotte, ongeveer 'n uur se ry vanaf Pretoria. Dit is maar slegs 'n handjievol van die avonture wat reeds deur ons *Eiebase* onderneem is.

So met die ouderdom kom allerhande kwale en dinge wat ons nie voorsien het nie, maar genadiglik kan ons met die gawes tot ons beskikking, die lewe vir onsself die moeite werd maak. Deur mekaar se laste te help dra, kan ons die eensaamheid verlig. Die *Eiebase* se byeenkomste geskied in 'n blye en opgewekte gees. Ons beur mekaar op en leer mekaar om die lewe van voor af te geniet.

Ons byeenkomste is beslis nie in stryd met ons geestelike lewe nie. Inteendeel, ons glo: *Hy wat onder die vleuels van die Allerhoogste skuil sal oornag in die skadu van die Almagtige*.

Willem Nel

Enkele 'Eiebase' in die gemeente
Voorsitter: Willem Nel agter derde van links

ENKELOUERS

Die daarstel van 'n homogene groep bekend as **Enkelouers** het ten doel gehad om enkelouers in die gemeente bymekaar uit te bring sodat ook na hulle besondere behoeftes binne die breëre raamwerk van die gemeente gekyk kon word.

Die eerste byeenkoms van hierdie groep het op 13 Februarie 1992 aan huis van Hannie Pretorius in die vorm van 'n kenmekaar-aand plaasgevind. Sewe enkelouers het dié eerste byeenkoms bygewoon, en is tydens dié geleentheid deur ds Möller toegespreek. Daarna is daar gesellig saam verkeer. Elize Bekker is tot eerste voorsitter van dié groep verkies.

Met die byeenkoms van 19 Maart 1992 aan huis van Mariaan Boswel het die getal enkelouers aangegroei tot 9, terwyl daar by 'n volgende byeenkoms op 15 April 1992 aan huis van Francois du Toit, wat deur 11 enkelouers bygewoon is, besluit is dat kundige persone genader sal word om die enkelouers toe te spreek oor enkelouer-probleme.

Dat hierdie groep ook ander positiewe resultate vir die lede daarvan kan inhou, blyk uit die feit dat twee van hulle, Francois du Toit en Elize Bekker, nie meer enkelouers is nie, maar nou saam die lewenspad aandurf as man en vrou, en pa en ma van 'n gelukkige gesin!

Met Elize en Francois gelukkig getroud, is die voorsitterskap deur Hettie Groenewald oorgeneem. Die **Enkelouer-groep** bestaan tans uit 13 lede, en die hoop word uitgespreek dat ook hierdie homogene groep binne die gemeentelike raamwerk met groot sukses sal voortbestaan om die probleme rondom die enkelouer aan te spreek sowel as om hegte vriendskapsbande tussen ons enkelouers te smee.

Elize du Toit

NESBOUERS

Hierdie groep funksioneer vanaf 1990 en bestaan uit getroude pare tot en met die ouderdom van 40 jaar. Dié groep is goed verteenwoordigend van die gemeente, aangesien die gemeente in 'n omgewing is wat deur ds Möller *Doekiesdorp* gedoop is.

Die groep het gou bekend gestaan as die nesbouers, 'n naam wat baie beskrywend van hierdie groep is, aangesien 'n groot meerderheid van die groep nog besig is om huis op te sit en kinders groot te maak.

Die groep het vanaf 1990 drie sameroepers gehad. Henri Pretorius was vanaf 1990-1991 sameroeper, terwyl Gerhard Kachelhoffer vir die jaar 1992 die leiding geneem het. Tans rus die groot taak op die skouers van Pieter Steyn.

As gevolg van verskeie faktore soos verhuising, studie, loopbane, jong kinders en die feit dat meeste van die ouers albei werksaam is, bring dit mee dat hierdie groep baie wissel wat getalle en bywoning van geleenthede betref. Afgesien hiervan, het hierdie groep oor die afgelope vier jaar talle hoogtepunte beleef.

Die meeste byeenkomste van die nesbouers was in die vorm van 'n bring-en-braai kuieraand wat spontaan deur een van die lede op 'n Vrydag- of Saterdagaand gereël is. Die hele gesin is welkom en daar word lekker gekuier. Op hierdie manier word nuwe intrekkers op 'n gereelde basis by die groep betrek en verwelkom.

Die huweliksverrykingskursusse wat deur prof Barkhuizen geïnisieer is, is 'n belangrike samebindende faktor en het wye belangstelling by lede van die groep uitgelok. Die eerste kursus te Dikhololo is gelei deur ds Piet Geyser, terwyl alle verblyf en kosreëlings deur prof Jan en Anne Barkhuizen getref is. As gevolg van die gewildheid van die kursus, het van die ander homogene groepe ook onder leiding van die Barkhuizens met groot sukses daarvan gebruik gemaak. 'n Opvolgkursus is later dieselfde jaar vir diegene wat die eerste kursus bygewoon het, aangebied.

Hierdie naweke by Dikhololo was baie leersaam, insiggewend en ontspannend. Diegene wat nog nie so 'n kursus bygewoon het nie, het bepaald iets misgeloop. As opvolg (en as gevolg!) van bogenoemde kursusse is, weer eens in samewerking met prof Jan en Anne Barkhuizen 'n ouerskapnaweek by Goudrivier Wildplaas vir die groep gereël. Ds Roelf Coertze was die kursusleier en het op 'n professionele, maar informele wyse almal se vrae en probleme gehanteer. As gelowige egpare en ouers was hierdie kursusse vir ons van onskatbare waarde.

Nog hoogtepunte wat uitgesonder kan word, is die staptoere wat vir ons gereël is. Ons het die roete by Dokolewa en die Morelettaspruitdagroete gestap. Die Dokolewa-staproete in die pragtige Magoebaskloof het vir 'n naweek vol pret, ontspanning, lekker geselskap en seer voete gesorg.

Vir aktualiteit het Elsie Pretorius met dr Hennie van Deventer gereël om tydens 'n aanderediens met die groep oor Model-C skole en wat dit alles behels, te kom praat. Dit is 'n onderwerp wat baie ouers kommer besorg het, maar dit is op 'n baie bekwame wyse uiteengesit en in perspektief gestel.

Gedurende hierdie tydperk is kulturele aspekte ook deur hierdie groep aangespreek. 'n Musiekaand om die nuwe pastorie in te lyf, is aan huis van ds Möller gereël. Lekker Afrikaanse liedjies is gesing en heelwat nuwe talent het na vore gekom.

Die is baie duidelik dat daar baie oulike mense met baie idees, talente en potensiaal in hierdie groep is. Hierdie groep kan dus met die nodige leiding, inisiatief en ondersteuning ontwikkel tot die grootste homogene groep in die Gemeente van Hartebeeshoek. Daar word 'n beroep gedoen op almal wat in hierdie homogene groep tuishoort, om na vore te kom en sodoende in geloof en liefde hulle bydrae te lewer.

Gerhard en Petro Kachelhoffer

TOP TIENERS

Ons gemeente het rede om die Here te dank vir ons jeugwerk. Vandag kan ons onomwonde verklaar dat ons die grootste en meelewendste jeugvereniging in die Ring van Pretoria-Noord en die Pretoria-streek is. Wat het dan hiertoe aanleiding gegee?

Sedert die ontstaan van die gemeente in 1983 tot en met die aanstelling van ds Theodor Möller as eerste voltydse predikant, het Hartebeeshoek se jeug homself gevestig as 'n klein, maar meelewende klompie jongmense. Uit die staanspoor was daar deelname aan aktiwiteite wat deur die Ring gereël is en van tyd tot tyd het die gemeente aksies geloods.

Ds Möller het egter 'n wêreld van kundigheid met betrekking tot jeugwerk na hierdie gemeente gebring. Sy standpunt teenoor die kinders van ons kerk het baie gou in die praktyk tot uiting gekom: die jongmense is nie die kerk van môre nie, hulle is die jong kerk van vandag. As die kinders die jong kerk van vandag is, moet hulle reeds vandag 'n integrale deel van die liggaam van Christus wees.

Die belangrikheid van die jongmense in ons gemeente het gou geblyk toe hulle die eerste twee homogene groepe in ons gemeente geword het, naamlik die laerskool- en hoërskooljeug. Hierdie twee groepe het 'n paar kampe saam gehou, maar die kinders het later self besluit dat die twee groepe liewers apart moet funksioneer. Dit was vanuit 'n praktiese oogpunt ook 'n beter reëling omdat ons gemeente so baie kinders het. Vandag is daar reeds 350 kategesepligtiges, waarvan ongeveer 210 jonger as standerd vyf is.

Ouderling Dries Peenze moes tot en met September 1990 alleen as jeugouderling die hoërskooljeug behartig. Die getal meelewende kinders het egter pragtig gegroei en kort voor lank was dit duidelik dat hy dringend hulp moes kry. In September 1990 het Johan en Christa Vorster informeel by jeugwerk betrokke geraak. Op daardie stadium het daar gewoonlik ongeveer sewentig kinders opgedaag wanneer 'n jeugkamp aangebied is.

Dit is dan juis ook tydens die kampe te Roodeplaatkampterrein waar die grondslag gelê is vir die sterk jeugvereniging van vandag. 'n Aantal volwassenes het spontaan meegedoen aan kampe wat vir kinders van alle ouderdomme aangebied is. Mense soos Alec en Charmaine Labuschagne, Whitey en Susan Heymans, Tienie en Annelie Prinsloo en vele ander het heerlik saam gekamp.

Nadat die hoërskooljeug selfstandig begin funksioneer het, het dit duidelik geblyk dat die kinders in standerd vyf eerder identifiseer met die hoërskoolkinders as met die kleiner kinders. Daar is toe besluit om hulle by die groter kinders se aktiwiteite te betrek. As gevolg hiervan het ons nie meer gepraat van hoërskooljeug nie, maar van die *Top Tieners*.

Aan die einde van 1991 is Johan Vorster bevestig as jeugouderling om ouderling Dries Peenze by te staan. Ouderling Peenze het toe reeds die titel van *Oupa Dries* verwerf. Kort daarna is Christa Vorster en Rudi Snyders bevestig as jeugdiakens. Hierdie vier kerkraadslede vorm vandag die kern van die Werkgroep vir Jeugwerk saam met die predikant.

Getrou aan ons benadering dat die kinders die jong kerk van vandag is, word die mening van ons kinders as baie belangrik geag. Die jaarprogram van die *Top Tieners* word dan ook deur hulleself vasgestel. Die aktiwiteite het so uitgebrei dat ons vanaf 1993 'n eie muurkaart slegs vir die *Top Tieners* die lig laat sien het. Aksies wat baie gewild is onder die jongmense is Hobo-aande, waar almal soos boemelaars aangetrek is, die jaarlikse landswye Bybelvasvra, swemgeleenthede, ysskaats, kampe, Chinese braai, inry-fliek, minigholf en wakkerbly-aande.

Ons jongmense stel ook 'n baie goeie voorbeeld vir die res van die gemeente met betrekking tot geestelike aangeleenthede. Daar is gewoonlik drie keer meer *Top Tieners* by 'n aanddiens as wat daar kerkraadslede is en meer as die helfte van die totale kerkgangers op 'n Sondagaand in ons gemeente bestaan uit *Top Tieners*. Bywoning van kategeseklasse en oggenddienste is ook puik. Die *Top Tieners* woon ook graag aktualiteitsaande by wat in ringsverband vir die jongmense aangebied word.

Een van die hoogtepunte elke jaar is die opmars na die Ring van Pretoria-Noord se Bybelvasvra, en die voorafgaande spanbou-naweek. Die jongmense van ons gemeente het in die tiende bestaansjaar die prestasie behaal om met beide die laer- en hoërskooltrofee uit die stryd te tree. Die kerngroep in die *Top Tieners* wat die meeste aktiwiteite getrou bywoon, is in 1993 reeds meer as vyftig sterk. Ons dank aan God in die hemel vir die meelewing wat Hy bewerkstellig. Dit is wonderlik om te weet dat die Here reeds in 'n jongmens se lewe met hom/haar begin werk. Dit bly jaar na jaar 'n pragtige gesig om te sien hoe ons jongmense vír God en téén die wêreld kies. Daar is soveel versoekinge wat op ons jongmense se lewenspad geplaas word, maar ten spyte daarvan, is die jong kerk in Hartebeeshoek kerngesond.
Daar is een groep mense wie se uiters noodsaaklike bydrae nie ongesiens verbygaan nie - ons ouers. Geen jeugvereniging in die wêreld sal sukses kan behaal as die ouers nie hulle kinders positief motiveer nie. Ons dank die Here vir dié mooi gesindheid van ons ouers.

Buite-gemeentelike Jeugwerk

Ds Möller is die Ringsuperintendent vir Jeugwerk en is verantwoordelik vir die aanbied van 'n skoolverlaterskamp (Matrika) elke jaar vir al veertig gemeentes in Pretoria. Verder is hy ook verantwoordelik vir die reël van 'n landswye wegbreeknaweek vir matrikulante elke jaar uit hoofde van sy amp as Sekretaris van die Raad vir Jeugwerk. Hierdie twee groot projekte word dan ook vanuit ons gemeente gereël en georganiseer.

Die Matrika vind elke jaar tydens die Hemelvaartnaweek te Roodeplaatkampterrein plaas. Alle matrikulante van ons kerk en susterskerke in Pretoria mag dit bywoon. Tydens hierdie naweek word aktuele onderwerpe met die kinders bespreek ten einde hulle voor te berei vir die volwasse lewe wat op hulle wag. Sake wat aandag geniet, is onder andere satanisme, popmusiek, chemiese afhanklikheid, aborsie, die kerk as geestelike tuiste en vrae soos, 'Waarom lewe ek?'

Die landswye wegbreeknaweek vir matrikulante word deur 'n werkgroep bestaande uit vrywilligers in die gemeente gereël. Reeds in Maart elke jaar begin dié werkgroep met sy werksaamhede. Die land word in streke verdeel en elke lid van die werkgroep doen werwing in 'n bepaalde streek. Die Sportweni-herberg naby Port Shepstone word gedurende die laaste week in November deur 'n groep jubelende matrikulante beset. Op hierdie wyse word 'n heerlike en uitbundige, maar ook 'n Christelike manier van wegbreek vir die jongmense gereël.

In die Gemeente Hartebeeshoek is mense wat die belange van ons jongmense op die hart dra en groot opofferings maak. Die mens kan saai en natlei, maar dit is God alleen wat laat groei. Daarom is dit met nederige dankbaarheid dat ons terugkyk na die afgelope tien jaar se jeugwerk. Ons bede is dat die Here steeds sy kerk sal voed deur jongmense vir Hom uit te kies en hulle deel van sy kerk te maak. Mag dit ook beskore wees dat vandag se jongmense 'n liefde vir jeugwerk sal aankweek wanneer hulle volwassenes is.

Johan Vorster

Top Tieners van die gemeente saam met ds TP Möller
Oupa Dries Peenze, Johan en Christa Vorster

PIKKIES

Daar word dikwels gesê dat die jeug die kerk van môre is. Ons verskil egter van hierdie stelling in dié sin dat die jeug inderdaad die kerk van vandag is op pad na môre. Dus is almal, van die doekedraers tot by die kieriedraers, deel van die koninkryk van God, en almal is belangrik.

Die idee is dat ons kindertjies reeds van kleins af soos huppelende lammers op God se kerkwerf moet wees. Hulle moet welkom en tuis voel asook gebondenheid en geluk ervaar tesame met 'n gevoel van geborgenheid. Binne dié milieu kan hulle geloofskennis opdoen wat uiteindelik aktiewe lidmaatskap sal beteken. Ten einde hierdie doel te verwesenlik, word verskeie programme en modules vir ons kinders aangebied. Ons beskik nie altyd oor al die kennis nie, maar ons doen dit met die liefde wat ons vir ons klein mensies het.

Die eerste Kinderbyeenkoms het aan die begin van 1990 onder die leiding van en met entoesiasme eie aan ds Möller, plaasgevind. Die ouers is gevra om asseblief die kinders by die kerk te kom aflaai, sodat ons hulle kan besighou terwyl ma en pa rustig saam kan gaan inkopies doen. Vir heelparty ouers was dit 'n ware uitkoms en ons het hulle kinders gereeld een keer per maand by die byeenkomste gesien. Tydens die sessies op Vrydagmiddae is daar gespeel, lekkers geëet, koeldrank gedrink en na stories geluister wat deur ds Möller vertel is.

Met die verloop van die maande en later jare het ons agtergekom waarvan ons Pikkies die meeste hou: uitstappies en water! Met die hulp van gewillige ouers kon ons die kinders op onvergeetlike uitstappies neem. Die DBV in Silverton was alreeds twee maal ons bestemming waar die ponieritte die hoogtepunt van die middag was. Wonderboom se fort is besoek en ons het twee keer minigholf gespeel.

Gee vir 'n kind 'n swembad vol water en hy is dolgelukkig. So was dit ook met ons vrugtefees-afsluiting by Pretoria-Noord se swembad. Maar het u geweet dat kinders nie kan bergklim nie? Ons Pikkies het dit bewys gedurende 'n uitstappie. Hulle het die berg op gehardloop, omgedraai toe hulle bo gekom het en weer af gehardloop. Binne een uur was alles verby en die kinders steeds vol hope energie.

Soos reeds genoem, hou ons Pikkies baie van water en wat is aanlokliker as 'n 'Slip a slide' op 'n warm somermiddag? Niks nie! Dit is een van die uitstappies wat die meeste herhaal word en nooit afgesaag raak nie. Die gladde geel baan verskaf ure se pret.

Ons het vroeg in die jaar by Makalani-voëlpark besoek afgelê. Die pragtige verskeidenheid voëls het skynbaar ver te kort geskiet teenoor die koel lafenis van die swembad. Die kinders het meer tyd in die swembad deurgebring as tussen die kleurryke voëls.

Die hoogtepunt van die afgelope twee jaar was die naweke wat ons die kinders plaas toe geneem het. Wat is nou lekkerder as om in die mielies te speel, plaasdiere te voer en in 'n plaasdam te swem?

Hierdie jaar is die vierde jaar wat ons die byeenkomste aanbied en ons kan spog met 'n voorafopgestelde jaarprogram en twee byeenkomste per maand. Ons Pikkies word ook net meer en meer en daarmee saam groei ons entoesiasme en dankbaarheid omdat ons dit vir ons kindertjies kan doen.

God het self tydens sy lewe op aarde die kindertjies uitgesonder en gesê: *Laat die kindertjies na my toe kom en verhinder hulle nie, want aan hulle behoort die koninkryk van God.* Wat 'n voorreg!

Nita Steyn

'n Gedeelte van ons 'Pikkies'
(Kleuter- en Laerskooljeug)

Kerkraad - Ouderlinge - 1993

Kerkraad - Diakens - 1993

NHSV-bestuur - 1993

Nuwe Intrekkers - Verwelkomingsgroep - 1993

Kategese: Voorskool tot Standerd I - 1993

Kategese: Standerd II tot Standerd V - 1993

Kategese: Standerd VI tot Standerd VIII - 1993

Kategete - 1993

1992 en 1993 Laerskooljeug Ringsbybelvasvra-wenners

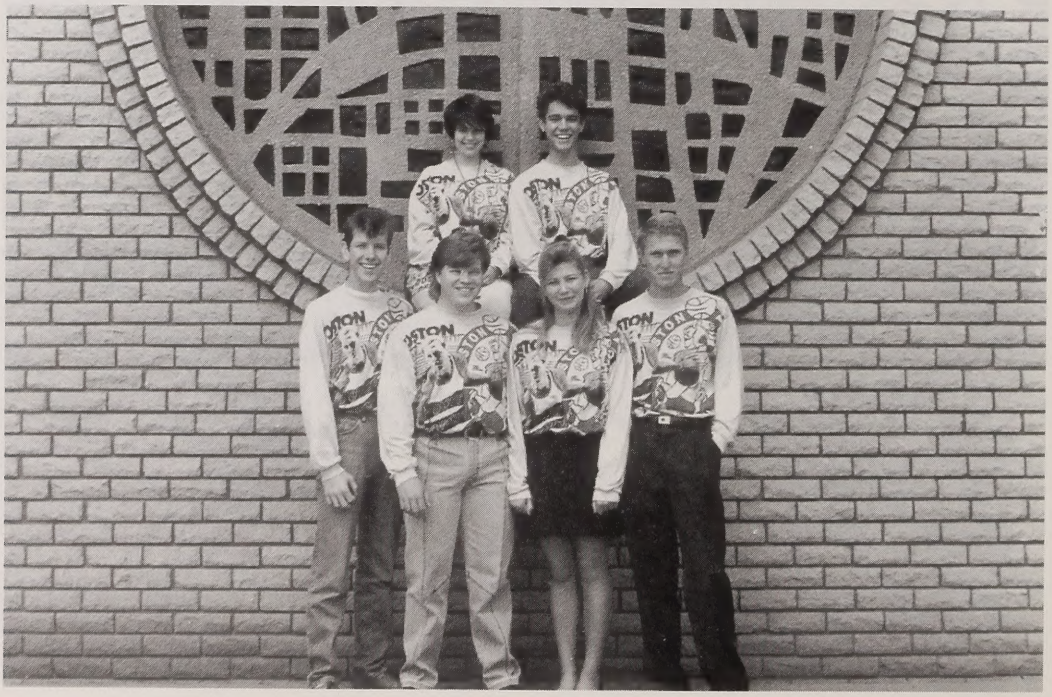

1993 Hoërskooljeug Ringsbybelvasvra-wenners;
Pretoria-streek Hoërskooljeug-wenners;
Nie-amptelik SA Naskoolse Span-wenners

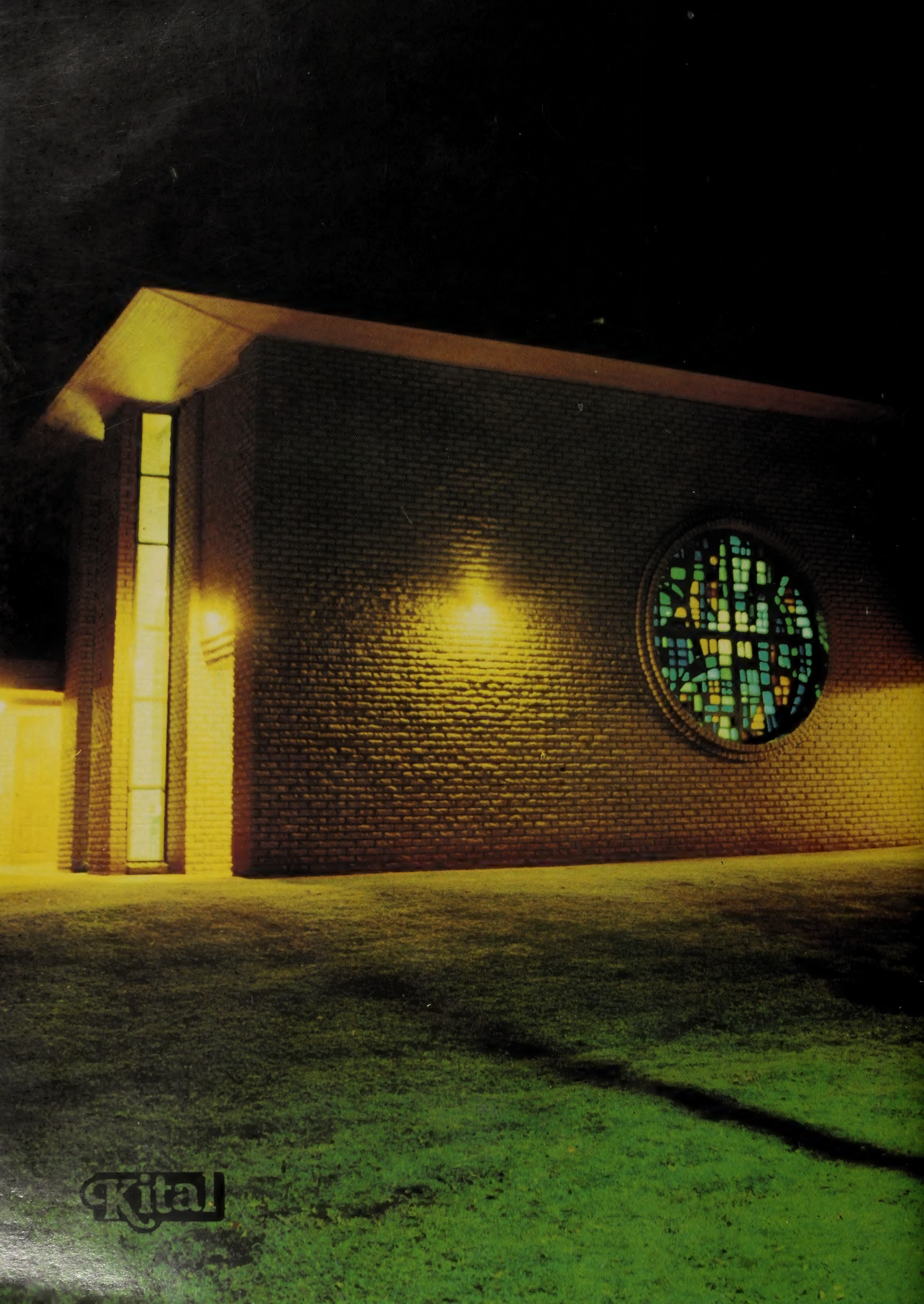

Kital